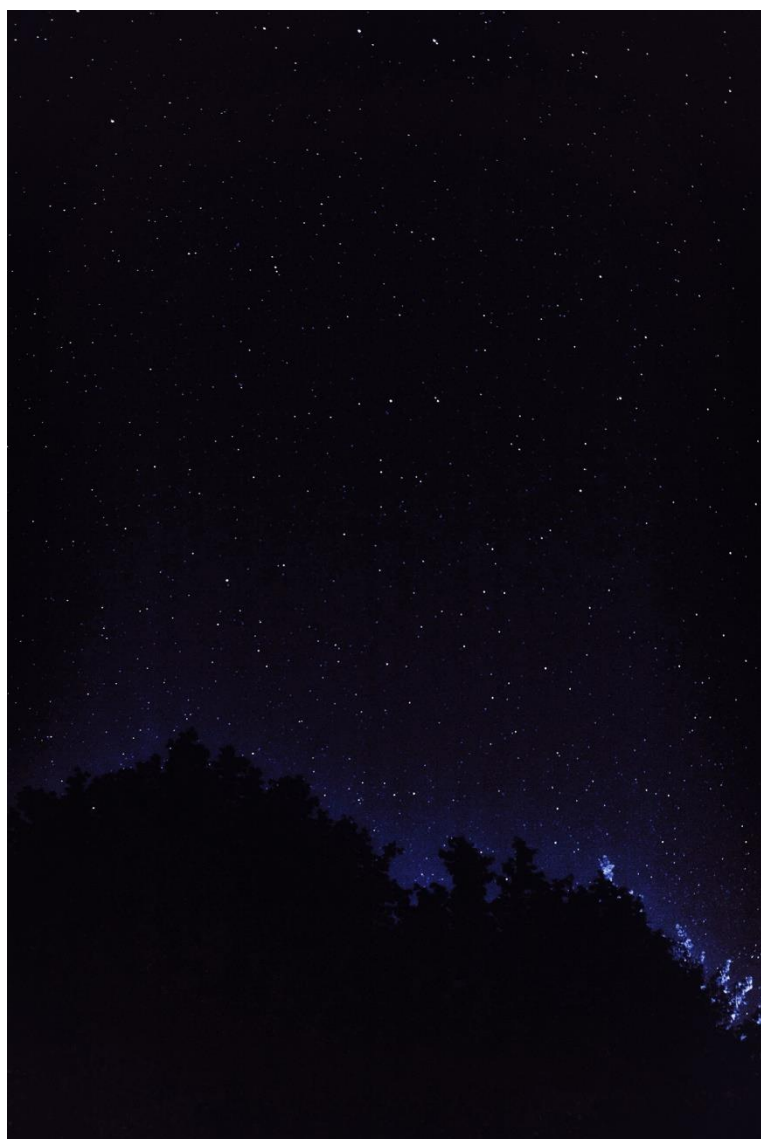

Bud' ∞ moja

1.

P.S.:

predošlú noc
na konci bdenia

som si predstavoval
že si pri mne

(že Ťa počujem dýchať)

(že vnímam ako voniaš)

a len v hŕstke šedej tmy
vidieť

presne tú časť
Tvojich pier

na ktorej možno
rozpoznať

že sa
práve
usmievaš

P.S.2:

predošlú noc
na konci bdenia

si bola
šťastná

(premýšľala si
akým zázrakom je si patriť v čase)

(premýšľala si
akým zázrakom je si patriť v priestore)

(aspoň tak som si to predstavoval)

(ako sa pri mne vyžívaš v tichu)

uvedomujúc

že objímam iba prázdno

namiesto ktorého

raz
určite

budeš
Ty

P.S.3:

predošlú noc
na konci bdenia

som si želal

aby sa Tí niečo krásne snívalo

(aby sa Ti dnes v noci
niečo naozaj krásne snívalo)

(i keď to nebudeš vedieť opísať)

(i keď nebudeš ešte vedieť prečo)

nech

som

to

ja

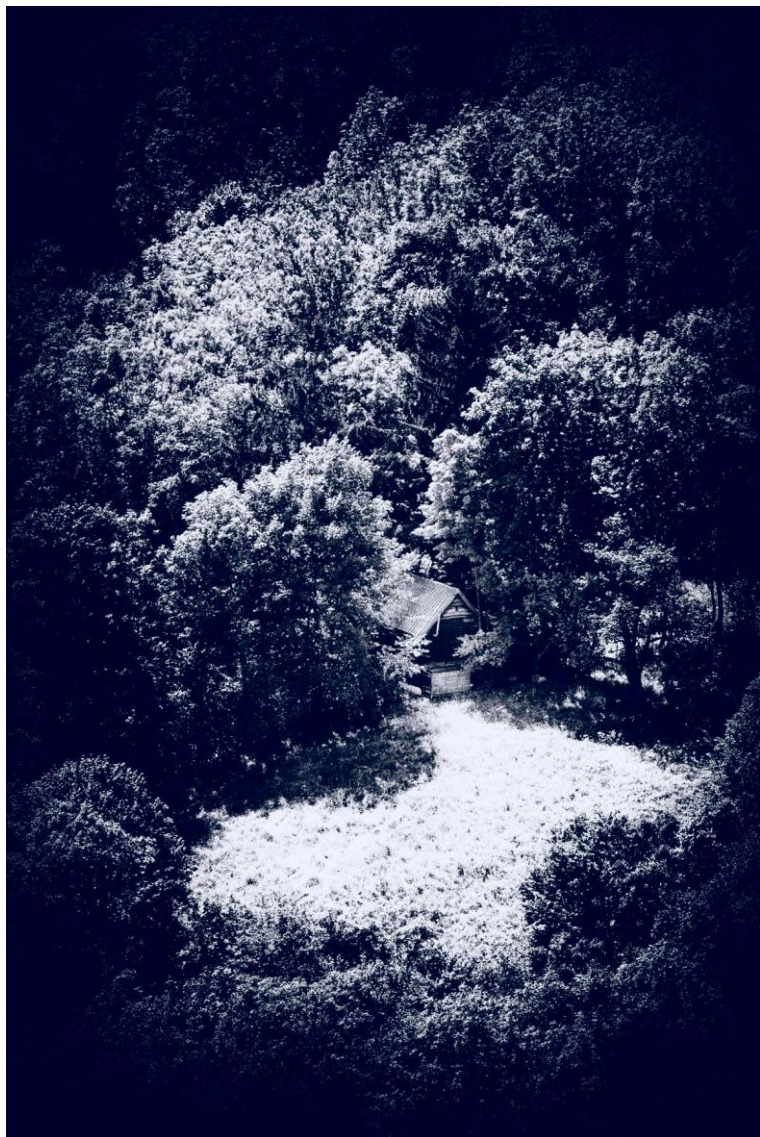
na koho

si

ráno

ako prvého

spomenieš

2.

P.S.:

predstav si
že sa splní
všetko čo si praješ

s kým by si sa chcela rozprávať

(aspoň jednu hodinu)

aké by boli Tvoje otázky?

aké by boli Tvoje odpovede?

(alebo by si iba počúvala)

že Tvoja sila spočíva v tom
že sa nebojíš
byť krehkejšia

ako
Tvoje
okolie

(i keď sa to bojíš často ukázať)

(i keď to často pred sebou tajíš)

ja viem že si

(miláčik
ja
viem

že si)

P.S.2:

predstav si
že sa splní
všetko čo si prajem

videla by si
že moje city k Tebe
sú všeobšiahle

že môžeš byť šťastná
(so mnou)

že môžeš byť šťastná
(bezo mňa)

(že šťastie nie je všetko)

ja viem že to vieš

(miláčik

ja viem
že
to
vieš)

P.S.3:

predstav si
že sa splní
všetko čo si prajeme

bude tu svitanie
(a my povieme že to nie je celý deň)

bude tu prvý bozk
(a my povieme že to nie je každé milovanie)

bude tu strach
(nie čo si zaslúžime)

bude tu Tvoja bolesť
(pod mojimi slzami)

a budem tu ja

(miláčik
ja viem

jediné čo potrebuješ
je

že tu budem
ja)

3.

zakaždým

keď sa uprostred noci

nečakane

zobudíš

spomeň si

(spomeň si na mňa)

že je to tá chvíľa

keď na Teba zaručene myslím

keď nezávisiac od všetkého čo si zažila

(cítiš)

ako jediný strážim pokoj

Tvojich snov

(cítiš)

ako by v Tebe prestalo bývať

utláčané Ty

(cítiš)

že som tu stále

(cítiš)

že som tu stále pre Teba

lebo ja túžim
aby si cítila

že sa na mňa môžeš
spoľahnúť

(hoci mám aj svoje chyby)

tak ako niekedy v noci
keď Ťa zobudím tým

ako do tmy prihlasno šepkám

ja Ťa tak
bezhranične
ľúbim

4.

(keď tu nie si)
pripomína mi všetko deň pred tým
ako si ma našla

(keď tu nie si)
je opäť niečo šedé, zameniteľné,
rovnaké, strohé, bezfarebné,
nehoriace, mdlé,
predvídateľné, nevýrazné, boľavé
a napriek tomu navždy upevnené odvahou
krehkého citu

(ktorý sa týka jedine Teba)

(keď tu nie si)
cítim (presne) aká si
cítim (presne) ako mi chýba Tvoje pre-mňa-bytie
cítim (presne) že si na nás ešte len zvykáš

(hoci keď tu nie som ja)
cítiš niečo podobné tomu
čo práve cítim ja

je v tom vôňa toho
ako Ťa ľúbim

je v tom vôňa toho
ako sa to strieda s tým
že Ti poviem že Ťa milujem

a sme v tom **MY**

(to jediné slovo)
ktoré nás po nociach objíma

(keď tu nie si)
nie som tu ani ja

a len v sebe čakám kým sa vrátiš

keď si uvedomím
že si tu po celý čas bola

(nežne zrkadliac
Tvoje najtajnejšie túžby)

do mojich

najtajnejších

myšlienok

5.

P.S.:

(len som Ťi chcel napísať)

že čoskoro Ťa budem uspávať

že čoskoro Ťa budem budiť

tými
istými
slovami

že to všetko sú iba sny

(ale ja som pri Tebe)

že už na mňa nemusíš čakať

(že sa nemusíme už pokúšať nájsť)

že keď budeš ešte len padat' do tmy

že keď budeš ešte len precitať do svetla

nájdeš všetko čo potrebuješ

(bezprostredne prítomné)

v
mojom
objatí

6.

keď som Ťa našiel
vedel som presne
že to nehmatateľné
čo na mne budeš ľúbiť
pochádza z mojej samoty

(z môjho pocitu)

že som úplne jediný
medzi všetkými
ktorí nevidia
kto vlastne som

keď som Ťa našiel
vedel som presne
že v tom podstatnom
si ako ja

že si na mňa čakala
(netušiac odkiaľ prídem)

že si na mňa čakala
(učiac sa trpezlivo z vlastných jaziev)

aké to je byť
pre niekoho celá

(keď som Ťa našiel)
vedel som presne
že si to práve Ty

že viem o Tebe toľko
(bez toho aby si niečo povedala)

že viem po čom túžiš
(bez toho aby si niečo čo i len náznakom prezradila)

že všetko to výnimočné
(čo nachádzam pod každým Tvojim slovom)

je zaplatené slzami

(keď som Ťa našiel)
bola to tá chvíľa keď som mal pocit
že už navždy zomriem vo vnútri

ale zároveň som vedel
(že budeš mať so mnou trpezlivosť)

(že tu budeš pre mňa)

dokazujúc
každý deň

že nikto

(naozaj nikto)

nie je ako Ty

7.

P.S.:

dnes ráno

keď som otvoril oči

bolo mojou prvou myšlienkou

aké mi je vzácne

keď so mnou v noci bdieš

aká vzácna je Tvoja

prítomnosť

aká vzácna je Tvoja

trpezlivosť

(hoci posledné dni

vo vnútri neustále sneží)

viem

že si zvyknutá

bez otázok počúvať

viem

že si zvyknutá

bez otázok odpovedať

ale Ty miluješ rozprávať mi o sebe

najviac tým

ako sa na mňa

pýtaš

P.S.2:

dnes ráno
som si opäť spomenul

ako si mi raz napísala
že najväčším prejavom Tvojej lásky je
že sa ma dokážeš vzdať

(ale ja som tomu nerozumel)

videl som
aka sa nachádzame

videl som
ako sa strácame

videl som
ako sa nachádzame

videl som
ako sa strácame

že si tým asi myslela
iba vonkajší pocit

lebo v srdci sa predsa len
nič nemení

P.S.3:

dnes ráno
som si uvedomil
akí sme si podobní

že nám záleží najmä na ľuďoch
ktorí sa zaujímajú aj o našu bolesť
(aj keď si to niekedy neuvedomujeme)

že nás je ľahké zraniť už len tým
keď niekto netuší akí vlastne sme

(aj keď si to niekedy neuvedomujeme)

že...

zvyšok Ti
dopoviem

(dnes večer)

keď budeš opäť
pri mne
bdieť

8.

P.S.:

dnes

keď som si predstavil

naše prvé objatie

videl som

úplne jasne

ako sa k sebe blížime

(ako okolie nenáhľivo mizne)

(ako cítim najprv Tvoju vôňu)

(ako vzápätí cítim Tvoje ruky)

videl som

(ako sa rozvlnil čas)

(ako ešte menej dokážem uveriť v Tvoju existenciu)

ale niekde v pozadí myšlienok premýšľam

ako asi vnímaš

keď Ťa niekto chráni

(hoci si v absolútnom bezpečí)

P.S.2:

dnes

keď som si predstavil

naš prvý dotyk

spomenul som si na všetko čo o Tebe viem

(prečo Ti od prvej chvíle dôverujem)

(prečo v každej Tvojej vete ukrývaš "len ma nezraň")

(prečo potrebuješ mať istotu že mi rozumieš)

(prečo voniaš hudbou)

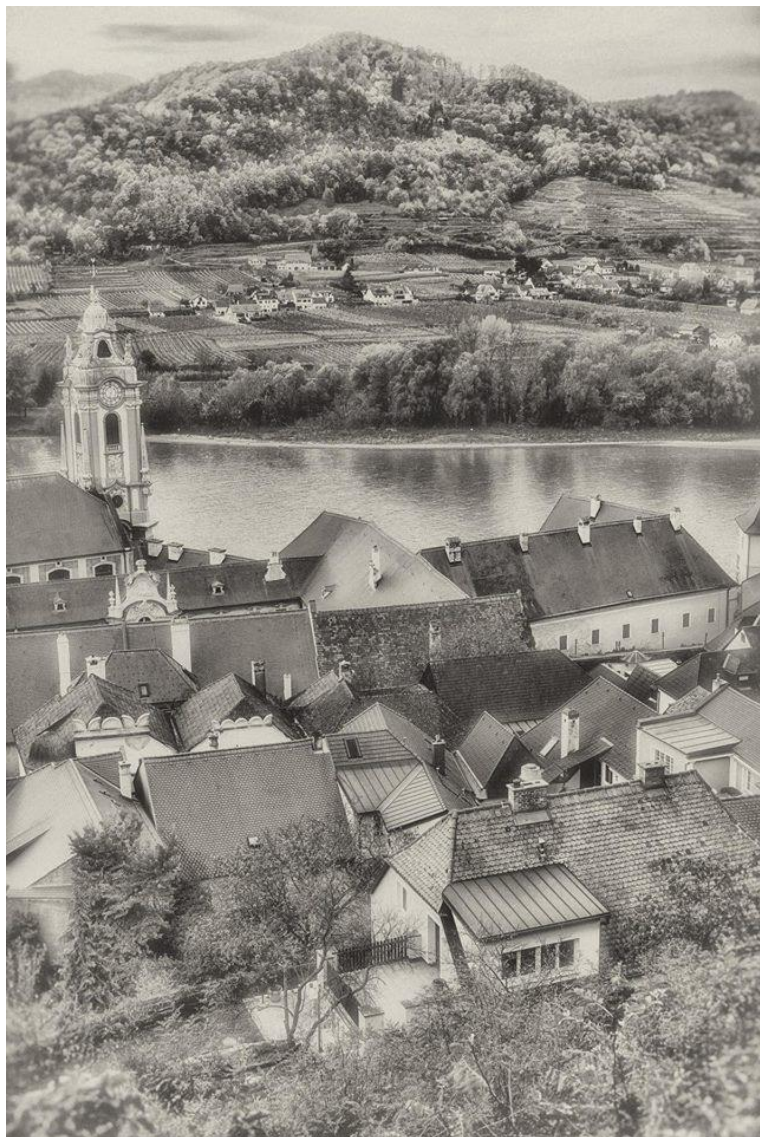
a prečo netušíš že to čo Ťa z mojich slov najviac lieči

je to

ako neporovnateľne

na mňa

pôsobíš

9.

P.S.:

celú noc som Ťa strážil

premýšľajúc aj nad tým
či to dnes vlastne očakávaš

potom som počul Tvoj dych

(ešte jeden)

(ešte jeden)

a neviem presne pri ktorom
som si uvedomil

že tie najvýnimočnejšie myšlienky
mávam práve vtedy
keď sa snažím pochopiť
tie najprirodzenejšie
úkazy

P.S.2:

celú noc som Ťa strážil

ale Tvoja prítomnosť vlastne
chránila mňa

(predstavoval som si)
aká si

čo Ti chýba

kým pre Teba som

kým pre Teba budem

a kde sa asi práve nachádzaš v svojich
snoch

(či si u mňa)

(v mojom svete)

(o ktorom veľa neviem)

keď práve bdiem

(či si u seba)

(v Tvojom svete)

(kde by som chcel byť)

keď pri Tebe spím

P.S.3:

celú noc sme sa strážili

ale až pri Tvojom prvom pohľade
som pochopil všetkého správnosť

bolo cítiť z neho
že si bola neskutočne dlho preč

že si bola neskutočne ďaleko

že si bola neskutočne dlho sama

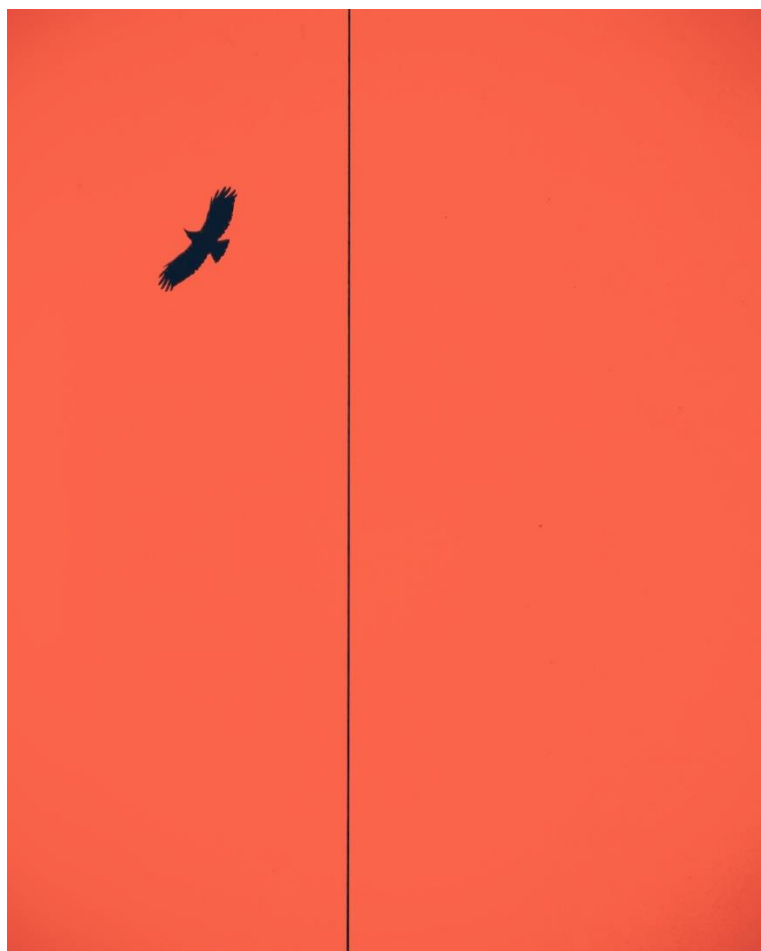
(že netreba ešte nič povedať)

a bolo v ňom niečo

(niečo neskutočne čisté)

podobné tomu

že ma potrebuješ

10.

P.S.:

si moje všetko
(presne v tom aká si)

že Tvoja citlivosť

(že Tvoja zraniteľnosť)

sa dokážu tak ľahko navzájom zameniť

(že aj keď hľadám tie správne slová)

žiadne
nie
sú
správne

(že aj keď hľadám to správne ticho)

žiadne
nie
je
správne

(a ja si niekedy až neskôr uvedomím)

že potrebuješ iný spôsob

akým
Ti
mám
prejaviť

moju
lásku

P.S.2:

si moje všetko
(i keď sa možno zdá)

že som silnejší

že sa viem lepšie vysporiadať
s mojou samotou

že naše odlúčenie
beriem inak ako Ty

(miláčik)

kebyže vieš

aké
je
všetko
prázdne
bez Teba

kebyže vieš
ako na Teba myslím

keď do tmy šepkám

bud' ∞

moja

P.S.3:

(si moje všetko)

lebo už nie som sám
v mojím snoch

(si moje všetko)

lebo mi dávaš ten vzácny druh
istoty

(si moje všetko)

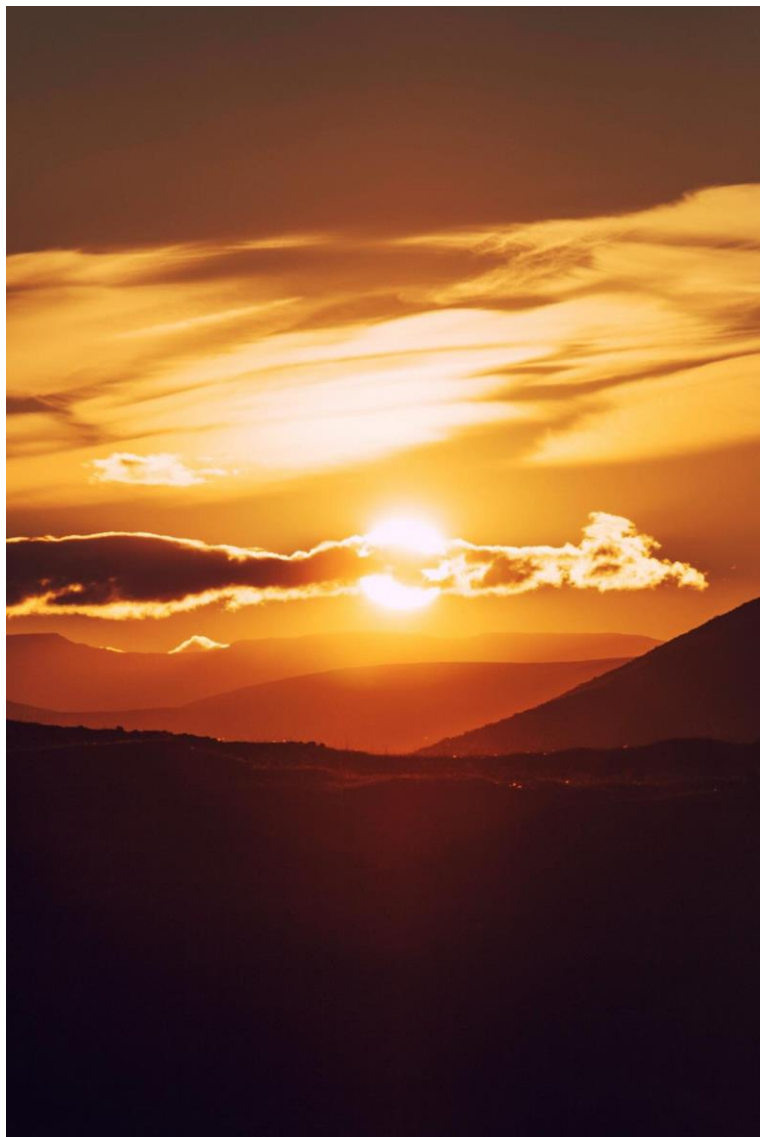
lebo s Tebou zdieľam
aj tie najjednoduchšie myšlienky

keď vidím
ako sa život trblieta v svetle

keď vidím
ako sa ma život dotýka cez krehké tieň

(hovorím si)
si moje všetko

si moje všetko

11.

v noci
keď som čítal
ako vraj zanikne slnko

premýšľal som nad tými krátkymi úsekmi
našich životov

že čo sa učíme z ľúbenia niekoho
(kto nás neľúbi)

že čo sa učíme z milovania niekoho
(kto nás miluje)

že
nik
Ti nedokáže zakázať myslieť
na moje
dotyky

a že tých pár miliárd rokov
bude vcelku zbytočných

keď sa nie čoskoro začneš
zobúdzat'
pri mne

v noci
keď som čítal
ako vraj zanikne Slnko

bolo cítiť obyčajný chlad

na odvrátenej strane
mojej duše

(chýbala si pri mne)

(dostatočne
blízko)

aby sa nedokázalo už nikdy ukryť

žiadne

svetlo

medzi našimi tieňmi

12.

P.S.:

v poslednej dobe
som Ti toho veľa napísal o láske

možno si myslíš
že toho bolo príliš

(ale ja naozaj neviem)

(akoby mi v porovnaní
ten zvyšok)

nepripadal
podstatný

hovoril som si

zmier sa s tým
že nik nepochopí

smútok
uväznený
vo mne

hovoril som si
zmier sa s tým

že nik nepochopí ostatné city
uväznené
vo mne

(a písal som Tebe)

zmier sa s tým
že nik nepochopí
že som asi jediný

kto Ťi
rozumie

P.S.2:

v poslednej dobe
sa pokúšam uhádnuť môj vek

(je ich toľko)

keď si predstavím
ako ma Tvoja existencia fascinuje

(ako od nej závisím)

(ako by som chcel aby sa nič nezmenilo)

(ako nesmierne Ťi želám úplnú slobodu)

ale mám zároveň ťažkosti
si predstaviť

ako by som sa dokázal
od Teba
oddeliť

P.S.3:

v poslednej dobe
som Ti napísal veľa o nás

je
úžasné
vedieť
že mi rozumieš

(prídeš ku mne)

(nepovieš nič)

(prídeš ku mne)

(neprezradíš nič)

(prídeš ku mne)

(až)

(keď uznáš za vhodné)

iba s úsmevom

rozpustíš

Tvoje
vlasy

13.

[22:23]

od rána na Teba myslím

niekde vo vnútri myšlienok

vnímam Tvoj pohľad

vnímam Tvoje pery

pýtaš sa

“ako dlho sme sa nevideli?”

pýtaš sa

“kedy si naposledy pri niekom plakal”

pýtaš sa

“prečo ma potrebuješ”

cítim

že si šťastná

(že si naozaj šťastná)

(a tak hľadám slová)

(odpútaný od času)

v ozvene

opakovane

zbožňujúc
Tvoj hlas

[22:50]

od rána mi neuhasiteľne chýbaš

snívало sa mi
že sme sedeli oproti sebe

Ty si ma nepoznala

ja som Ťa nepoznal

(ale aj tak som cítil
že chceš s niekým byť)

(a cítil som že chcem taktiež
s niekým byť)

obaja sme nevedeli
kam ten vlak smeruje

(ale keď sme vystúpili)

sme sa navždy

stratili

[23:11]

milujem Ťa

[01:05]

počut' Tvoj dych

[01:07]

si tu?

[01:08]

(na okne roztápa sa ľad)

14.

P.S.:

keď cítiš z každej strany chlad
schúliš sa do seba

(nepovieš slovo)

(neotvoríš dvere)

(necháš svetlá svetlami)

(necháš tmú tmou)

a keď si myslíš
že si už úplne sama

som tam ja

ja viem
chceš povedať

keď nie sme spolu

že to neznamená
že nie sme pri sebe

(chceš povedať)

že to najt'ážšie by bolo oveľa ľahšie
ak by človek nikomu nechýbal

(ale Ty sa iba usmeješ)

(tak zvláštne usmeješ)

možno
práve uvedomujúc

aké to je krásne

že sú prepojené
naše
samoty

P.S.2:

keď cítim z každej strany chlad
schúlim sa do seba

(nepoviem slovo)

(neotvorím dvere)

(nechám svetlá svetlami)

(nechám tiene tieňmi)

a keď som už úplne sám

si tam Ty

(si pri mne)

chcem Ti toho toľko povedať

(ako na Teba myslím)

(ako sa vyžívam v Tvojej prítomnosti)

(ako sa pokúšam k Tebe dostať)

ale nakoniec sa neodvážim

ani odhadnúť

ako často

si na mňa

vôbec

spomenieš

P.S.3:

(vlastne som Ti chcel napísať

že vždy)

keď zacítíme z každej strany chlad

sa schúlime do seba

(nepovieme slovo)

(neotvoríme dvere)

(necháme deň dňom)

(necháme noc nocou)

niekde v diaľke

zanikne hviezda

ale ja budem cítiť

iba vôňu

Tvojich

vlasov

15.

P.S.:

Ľúbim Ťa

(a dúfam
že si šťastná)

dnes večer sa stretneme

bude to ako kedysi

(nebudeš ma meniť)

Ty vieš
že naším šťastím je
že na mne zbožňuješ môj smútok

(že aj v čase mojej nedostupnosti)

ma bezpečne objímajú
Tvoje neviditeľné
ruky

P.S.2:

Ľúbim Ťa

(nič sa nezmenilo)

my dvaja
sa ešte častokrát narodíme

my dvaja
ešte častokrát zomrieme

lebo sme sa nezávisiac od seba
zhodli na tom

že najhorším je nechat' utopiť sa

v každodennej
priemernosti

P.S.3:

ľúbim Ťa
(dnes sa stretneme)

neviem či to vieš

ale aj tak verím
že ak

(už Ťa poznám)

budeš v duchu rátať

koľko vločiek

sa dotkne

Tvojich
pier

16.

milujem na Tebe

Tvoju krehkosť

(i keď nerozumiem presne)

prečo Ťa nik nevnímal ako ja

prečo Ťa nik nevidel ako ja

prečo Tvoja zraniteľnosť

(Tvoj jedinečný dar)

Ti bola skôr na obtiaž

(prečo si musela vynaložiť toľko slz)

(prečo si musela ísť za hranice svojej bolesti)

aby si si zachovala seba

aby si dokonalá

v svojej neopakovateľnej kráse

mohla s takou prirodzenosťou

(len tak)

povedať

to som ja

(či chceš alebo nie)

to som ja

P.S.2:

milujem na Tebe Tvoju vernosť

že si verná sebe

(každú sekundu Tvojho života)

že si verná mne(každú sekundu môjho života)

že si Tvoje sny dokázala

ukotviť vo mne

a po tom všetkom čo si zažila

si len tak povedela

patrím Tebe

(či chceš alebo nie)

patrím Tebe

P.S.3:

milujem

na Tebe všetko

(to všetko

čo Tvoje okolie nedokáže oceniť)

lebo v tom aká si

je vždy len Tvoja úprimnosť

lebo v tom aká si
je vždy len Tvoja láska

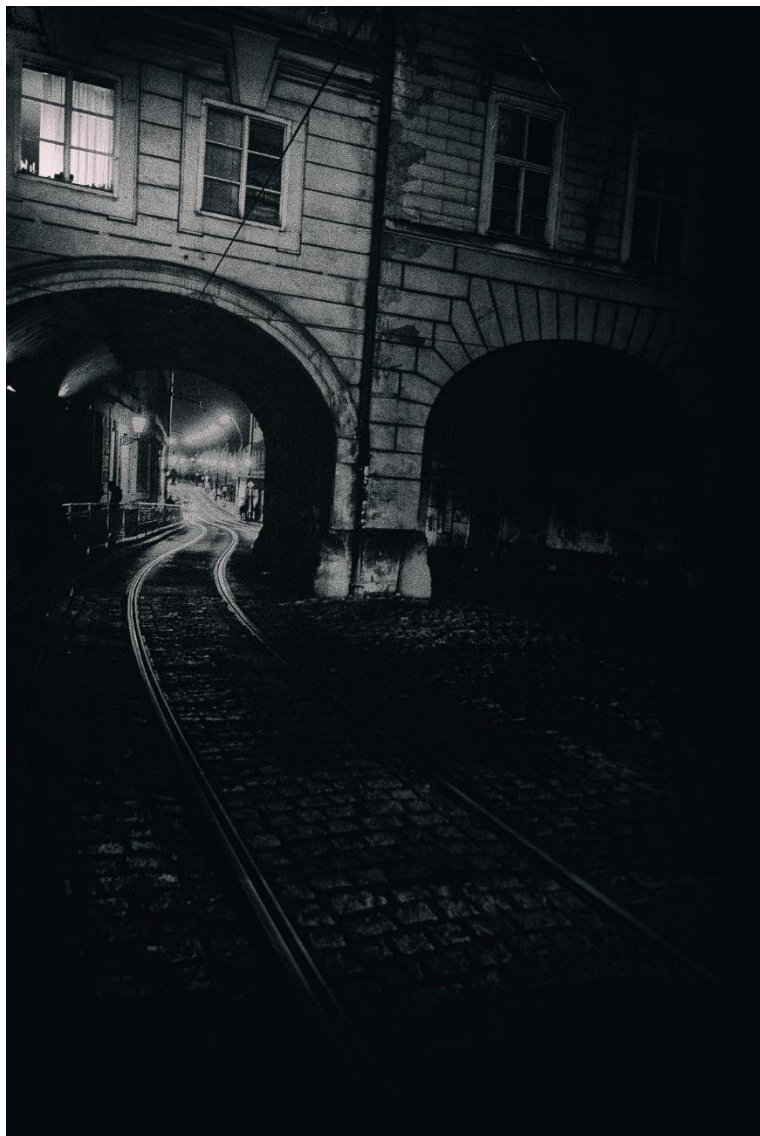
(a či chceš
alebo nie)

je tak prirodzené
je tak jednoduché
(je mne najľahšie)

(Ťa
obdivovať)

(Ťi
patríť)

Ťa
ľúbiť

17.

dobrú noc

miláčik

Ľúbim Ťa

(neopísateľne mi chýbaš)

(viem že vieš)

neexistuje nik

Kto

by

Ťa

miloval

tak ako Ťa milujem

ja

(a ja Ťa milujem

všestranne)

vôbec nie z toho banálne

podvedomého dôvodu

aby
bol som aj ja bol ľúbený

(milujem Ťa)

lebo som dozrel

a je mi jasné
že to u Teba

ešte
bude
trvať

(ale ja počkám)

(trpezlivo)

(jedno ako dlho)

kým povieš
že si tu

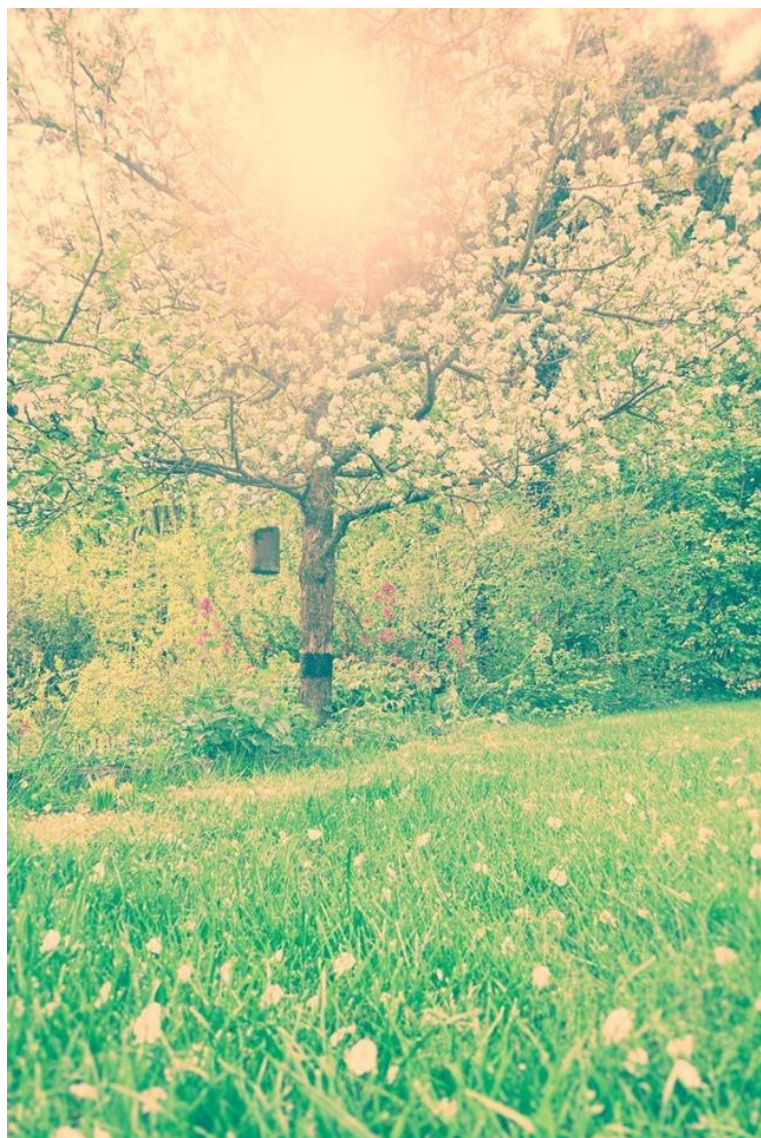
pre mňa

(a sa nežne spýtaš)

“Ľúbiš

ma

ešte?”

18.

P.S.:

keď zatvoríš oči
(nezávisiac od toho čo sa cez deň udialo)

keď sa konečne započúvaš do ticha
(nezávisiac od toho čo Ťa ráno čaká)

(a nezávisiac aj od Tvojej únavy)

si ešte
nespočetne veľa myšlienok

vzdialená
od spánku

(posledne si písala)

(že je vtedy vonku vždy zima)

(že je vtedy okolo Teba vždy zima)

že by si najradšej už dávno spala

ale v tom si spomenieš
na Tvoje túžby

spomenieš na niečo dávne
čo si zažila

cítiac v srdci
bolest'

z prílišnej
nehy

P.S.2:

keď zatvoríš oči
pýtaš sa na mňa
či je realita silnejšia ako sny
či existujú neopodstatnené slzy
(či niekto tají pred niekým úsmev)
a prečo sa z cudzích basní
o láske
učíme sa
tak
veľa
o
smrti

P.S.3:

keď zatvoríš oči
(keď dnes večer zatvoríš oči)

predstav si záhradu

predstav si jablň

predstav si lúče

predstav si jar

predstav si seba

(ako ležíš v tráve)

(ako vánok listuje v kvetoch)

(ako listuje v Tvojich vlasoch)

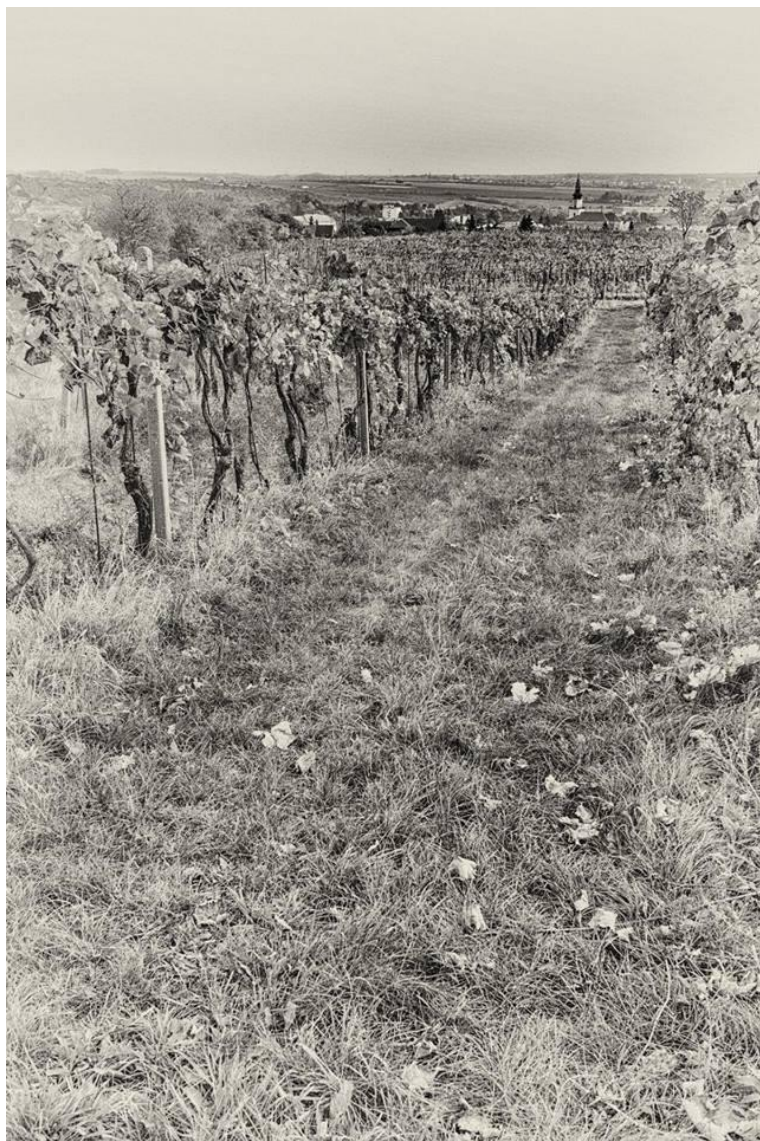
(a predstav si že tam zvyknem čakať)

(kým precitneš do môjho sna)

(bez slov zist'ujúc)

ktorým odtieňom citov

Ťa potajomky ľúbim

19.

P.S.:

niekedy Ti píšem
akoby som Ťa poznal

akoby sme už raz
boli spolu
dlhšie šťastní

(a len nedorozumením času

sa
nechtiac
od
seba
vzdialili)

niekedy Ti píšem
akoby si Ty poznala mňa

akoby si presne vedela
ktoré otázky vynechám

(že som tu pre Teba)

(že mi môžeš bezpodmienečne veriť)

(že rozhoduje čas)

a že je to na Tebe

s čím sa mi nakoniec
pod dotykmi

najradšej
zdôveríš

P.S.2:

niekedy Ti píšem
o meste
(kde som vyrastal)

väčšinou
na konci jesene
chodievam na jeho kraj

(aby som bol sám)

(a keď som sám)

predstavujem si
že sa čoskoro stretneme

že stretnem ja Teba
po prvýkrát

(odkedy som odišiel)

že stretnes Ty mňa
po prvýkrát

(odkedy si ostala)

(že si pomyslí aké máš úžasné oči)

a v objatí
budeme
načúvať
ako nám bijú srdcia

a
ako
na všetkých stromoch
v okolí

sa

práve

uzavreli

letokruhy

20.

P.S.:

vo chvíli najväčšieho šťastia
prestal som cítiť bolesť

prestal som hľadať

(a prestal strácať vieru)

v to všetko čo
som zažil

a keď sa to ustálilo
(úplne na dne)

som si uvedomil

že som prestal aj zčasti snívajť

(viac)

povedal som Ti

(v duchu)

nespočetne veľa
krát

aké krásne je

pri Tebe

bdieť

P.S.2:

vo chvíli najväčšieho šťastia
pochopil som toho veľa

pochopil
aké to je

(keď chceme lietat')

a pritom dávame si iba pozor
aby sme nespadli

pochopil
aké to je

(keď chceme milovať)

a pritom vážnime sa do obavy
niečo naozaj podstatné zmeniť

pochopil
(prečo bolo iným cudzie)

vžiť sa do mojich slov

hoci sme sa zhodli na tom

že neexistuje zbytočná bolesť

(že každý zraní
iba toľko

koľko ľúbi)

a nik nevie presne
komu patrí ta klieťka

okolo
svojho
srdca

P.S.3:

vo chvíli najväčšieho šťastia
milujem ten pocit
keď cítiť
že vieš

že nemusíš byť pri mne silná

že niekto zomrie
(aby zomrela časť našej minulosti)

že niekto zomrie
(aby zomrela časť našej budúcnosti)

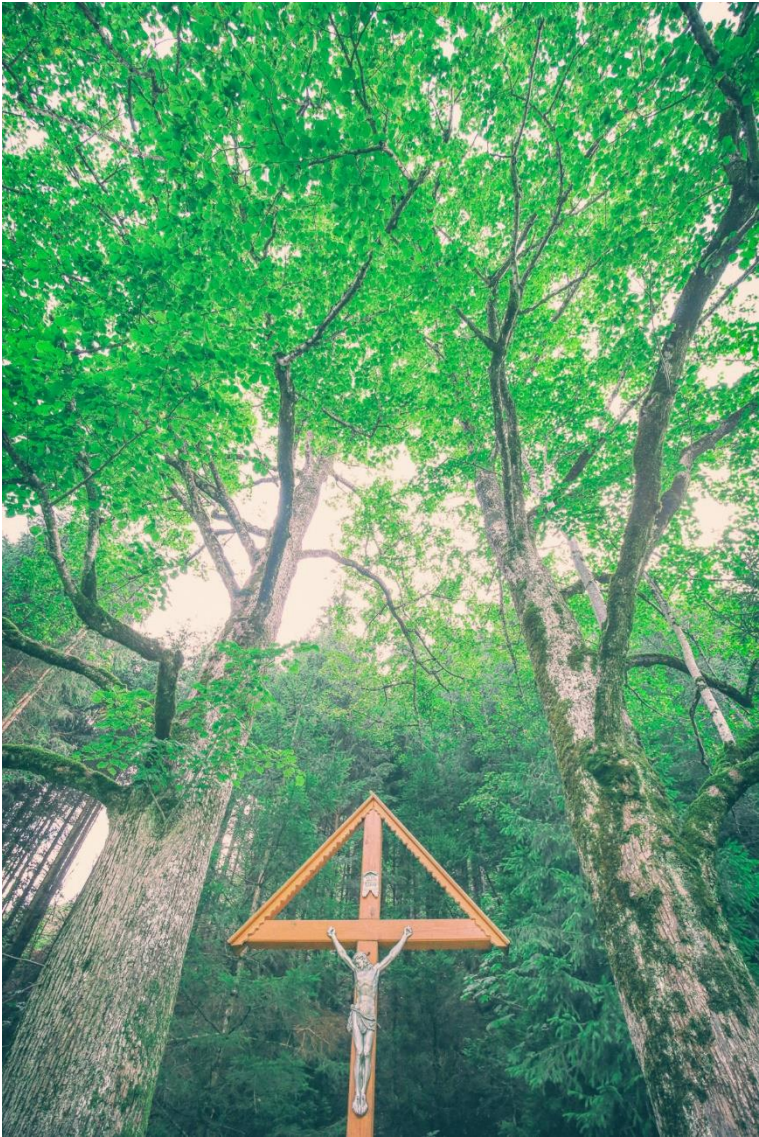
že si sa zvykla smiať
aby nik nevidel čo sa v Tebe deje

že nikdy nestrátiš
(ani tú najmenšiu časť Tvojej výnimočnosti)

lebo už nik nenapodobí spôsob

akým som objavil

Tvoje
slzy

21.

P.S.:

ako sa dnes cítiš láska moja?

(stretol som Ťa opäť v sne)

povedala si

“bud’me si blízko”

“bud’me si naozaj blízko”

(a ja som Ťi povedal)

že som tu navždy

(že sa nikdy

nestratím)

(že existuje spravodlivosť)

medzi tým čo dávame

a tým čo dostávame

(tak

ako sme sa v lete dotýkali

cez koruny)

sa v zime budeme dotýkať

cez korene

P.S.2:

ako sa teraz cítiš láska moja?

(vnímaš

že vzdialené sú iba naše pne)

aby

som

sa zmieril s mojím miestom

aby

si sa

zmierila s Tvojím miestom

(a si uvedomili

kam patríme)

keď budeme

obaja

(nenávratne blízko)

k

nebu

P.S.3:

čo cítiš láska moja?

(stretli sme sa opäť v sne)

myslela si si

že ubúda

z mojich citov

(ale ja som sa nezmenil)

do rána

si bola pri mne

(a v tej chvíli)

ako som Ťi chcel povedať

že Ťa ľúbim

prvý jesenný list

sa

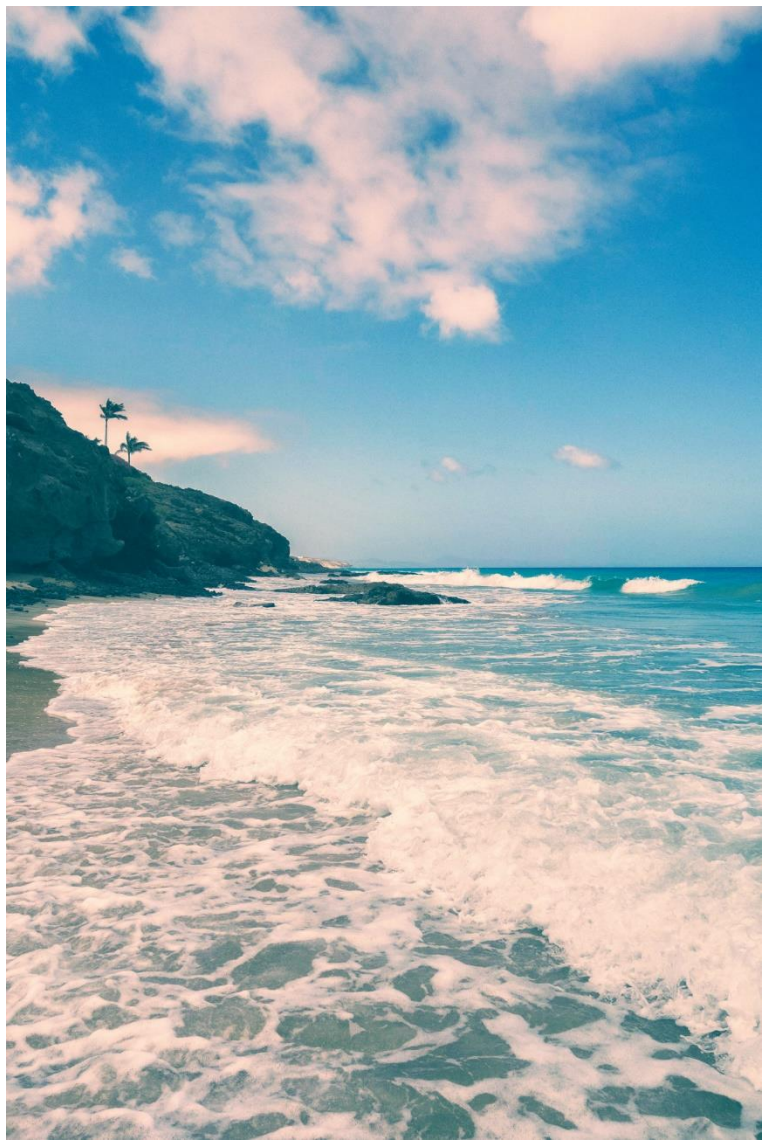
tíško

vplietol

do

Tvojich

vlasov

22.

P.S.:

predstav si
aké by to bolo

kebyže tu nie si

(predstav si)

kto by robil pre iných
to čo Ty

kto by daroval
posledné úlomky
svojho času

(nezištne)

(bezprostredne)

(priamo)

(z posledných síl)

a zároveň to bral

za vlastnú vinu?

(predstav si)

kto premieňa tieň na svetlo

(a nenaruší ich podstatu)

kto nedokáže klamať

(a ukrýva v úsmeve toľko
tajomstiev)

(miláčik)

to si Ty

(to si jedine Ty)

P.S.2:

predstav si
aké by to bolo kebyže tu nie som

(viem
že by som Ti chýbal)

(viem
že by som Ti šialene chýbal)

i keď som hľadal spôsob
ako nespôsobiť bolesť

(už viemže je to nevyhnutná časť)

a ja Ti
sľubujem

(že budem tu)

(že budem čo najdlhšie)

na tomto
svete

P.S.3:

predstav si
kebyže tu nie sme

(aký by bol tento svet?)

(čo všetko by sa zmenilo?)

(zmizlo by toľko lásky)

(a kto by si to vôbec všimol?)

(kto by si na nás spomenul)

na takých
ako sa navzájom poznáme

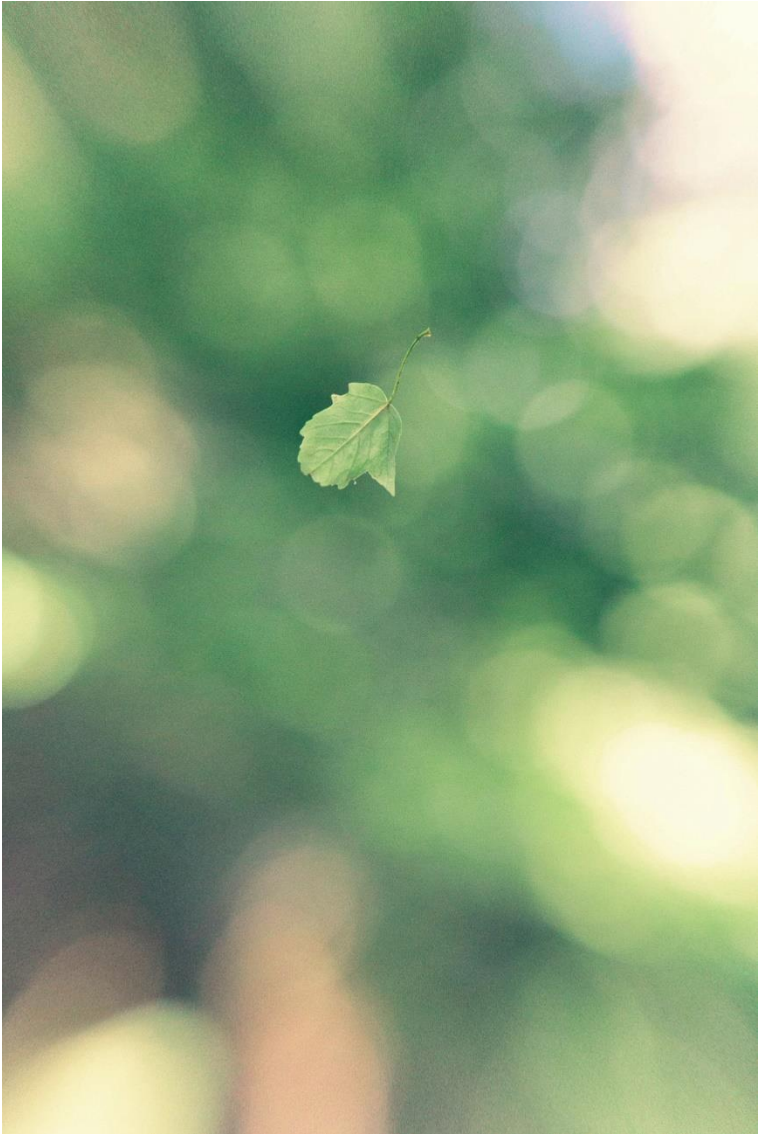
a kto by iným prezradil
jedno z Tvojich tajomstiev

(že aj tá najväčšia morská vlna)

je dielom

nenápadných

motýľov

23.

P.S:

posledne
si sa ma pýtala
čo si o tom myslím

(vieš)

veľa ľudí medzi nami
sa bojí ľúbiť

(ja im rozumiem)

je to to jediné
na tomto svete

kde darujeme zo seba kúsok
(tú časť svojej jedinečnej podstaty)

ktorá sa buď znásobí

ktorá sa nenápadne prispôsobí

(ale v svojej pôvodnej podobe)

(sa zaručene)

už nikdy nevráti

P.S.2:

posledne
si chcela vedieť

(či Ťa naozaj ľúbim takú aká si)

(nezažil som všetko)

ale dokážem rozpoznať
keď sa láska
zmieša
s ľútosťou

keď sa niekto zakotví do pohodlia

(nepýtajúc
ako sa cítiš)

ale to nie sme my

(ver mi)

to nie sme

my

P.S.3:

posledne
keď som Ťa videl

mala si slzy v očiach

(viem
netýkali sa nás)

ale keď si neskôr
povedala

že sa Ťi najviac páčil ten
padajúci list

(ako sme ho sledovali)

(aké to bolo nekonečné)

(aké to bolo výnimočné)

(aké to bolo plné ticha)

presne tak
som v tej chvíli videl

iba Tvoj

úsmev

24.

ako chlapcovi
(mi bolo často povedané)

že by som nemal
plakať

(že musím byť silný)

(stáť nad vecou)

(neprejavíť city)

(najlepšie ich potláčať)

(že sa to nepatrí)

a tak vlastne ani dnes neviem
či plačem správne

keď
týkajú sa tie slzy smrti

keď
týkajú sa tie slzy lásky

a ja medzi nimi

často

nevidím

rozdiel

ako mužovi
(mi bolo povedané)

že moje slzy sú vzácne

že je výnimočné
taký aký som

(len aby som sa nezmenil)

(že takých je málo)

ale ja som si na tom povedanom

nikdy nezakladal

a tak som
presne taký

aký som

(ako mužovi ktorý viac dospel)
už nik nehovorí aký by mal byť

a ja plačem
lebo cítim bolesť zo smrti môjho otca

a ja plačem
zo zriedkavého nepochopenia

Tvojej nekonečnej lásky

(a napriek tomu som plný šťastia)

som plný

ťažko dosiahnuteľného

šťastia

25.

kedysi dávno som čítal
aké dôležité
je mať jedno miesto
kam je možné sa
kedykoľvek vrátiť

(aspoň v myšlienkach)

miesto
kde sa do seba zlieva
toľko spomienok

že všetky farby

že všetky zvuky

(všetko čo v človeku vyvoláva)

je tak príjemné iné od toho
ako to vnímajú iní

že ho ukážeme naozaj len tým
ktorým dôverujeme

(práve som tam)

(premýšľajúc)

kto tu už bol

komu som tak bezhranične veril

(a keď zatvorím oči)

vidím každú jednu tvár

vidím odtiene toho čo som zažil

rozpoznávajúc cez viečka

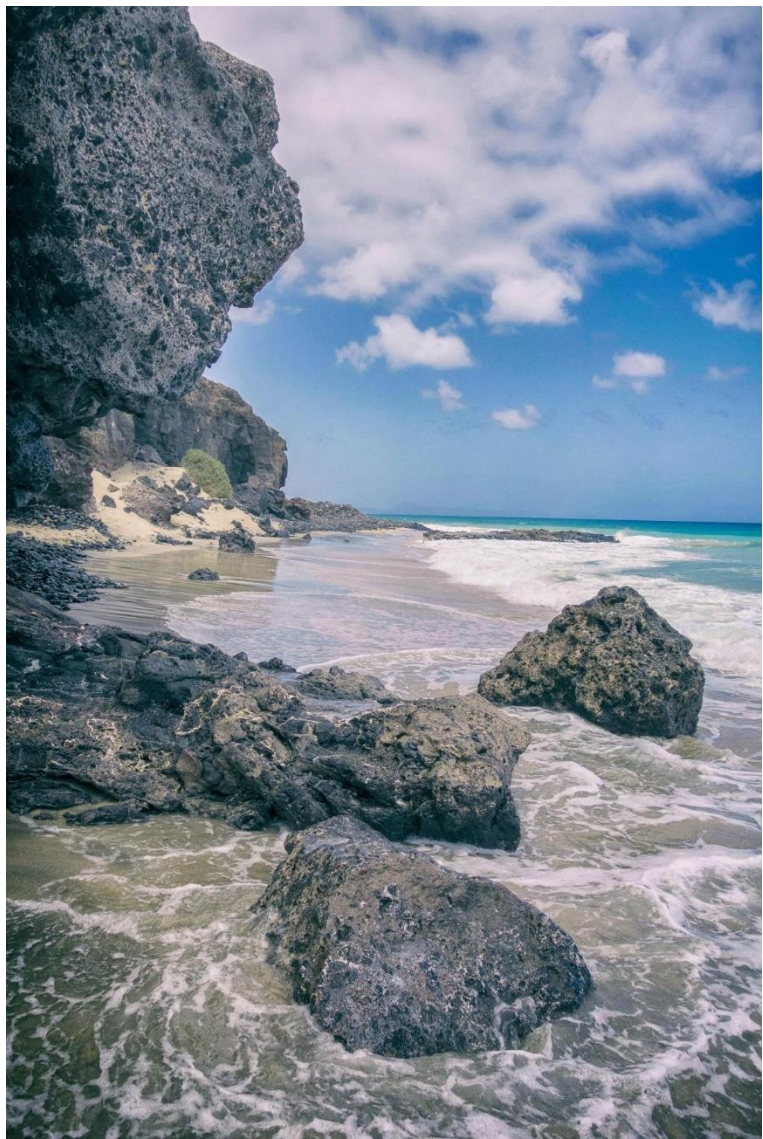
ten

jeden

nezabudnuteľný

neskorojarný

deň

26.

...a Ty si mi povedala:

“pozri sa na moje ruky

(pozri sa)

aké sú smutné”

a v tom

sa dotkli naše pery

(ak

si

to

náhodou

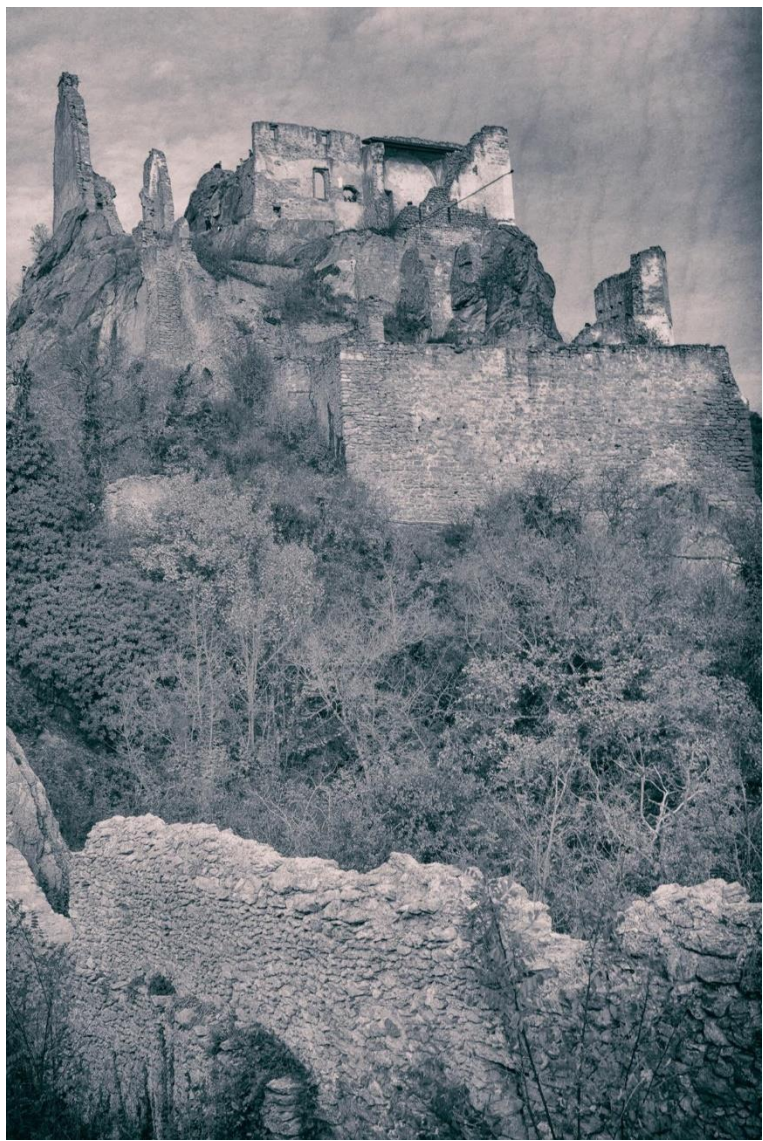
nepočula)

boli už dávno nasiaknuté

(nikdy nevyprchajúcimi)

slovami

“bud’ ∞ moja”

27.

P.S.:

keď sa objavíš
v mojich snoch

zvyknem si namýšľať

že Ti chýbam
(že nevieš nájsť inú cestu ku mne)

že chceš byť pri mne
(aspoň takto)

hoci som to bol vždy ja

kto si najviac prial

vdychovať Tvoju prítomnosť

P.S.2:

keď sa objavíš
neočakávane v mojich snoch

nevidieť nič

čoho by si sa bála

necítiť nič

čo by Ťa trápilo

(akoby sa splnilo všetko

čo si si kedy priala)

a mi Tvojím úsmevom

(mi Tvojím “konečne sme spolu“)

chcela pripomenúť

že som raz povedal

že časť neprípustnej pravdy

sa dozvedáme

iba

v

snoch

P.S.3:

keď si sa včera objavila
v mojich snoch

(uvedomil som si)
že úseky našich životov sú oveľa kratšie
ako si myslíme

(uvedomil som si)
že jediné čo tu po nás ostane
je to všetko čo sme pre iných vytvorili

(uvedomil som si)
že väčšinu z toho si nik nevšimne

(uvedomil som si)
ako bezhranične ma ľúbiš

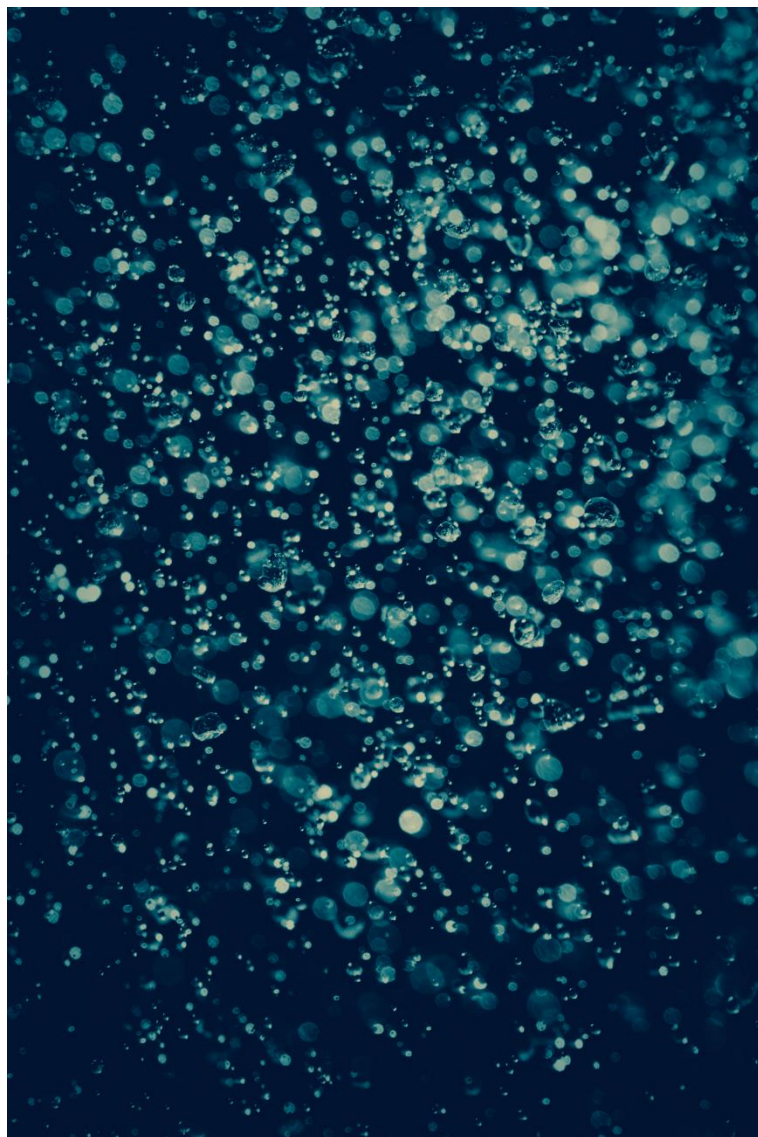
tým že si povedala
že chceš aj naďalej byť v mojich snoch

i keď sa budeš

každé ráno

pri mne

zobúdzat'

1.

čakám kým nastane noc

(kým vzdiali sa svetlo)

kým moje myšlienky nadobudnú správnu presnosť

kým moje city nadobudnú správnu nehu

(stromy sa rozšumia)

(ľudia stíchnu)

(hviezdy zaplnia miesto medzi oblakmi)

a ja Ťi budem môcť ešte lepšie vyjadriť
moju lásku

(dúfajúc)

že sa v mojich slovách nájdeš

že moje oddanie
spoľahlivo rozpoznáš

(čakám kým nastane noc)

aby som sa Ťi ospravedlnil

že som potreboval viac času

(že som zbytočne váhal)

ale verím že mi odpustíš

(že to viem až teraz)

že v tom podstatnom
som mal urobiť oveľa viac

(hoci som sa všetkými spôsobmi snažil
Ti dokázať)

aká si mi dôležitá

(koľko mi znamenáš)

prečo

Ťa

Púbim

čakám kým nastane noc

(medzičasom začalo pršať)

(svetlo sa vzdialilo)

myšlienky nadobudli presnosť

city nadobudli nehu

stromy šumia

Ľudí nepočuť

(hviezdy nevidieť)

tvárou upriamený k oblakom

cítim každú kvapku dažďa

(ako Tvoj dotyk)

(ako dotyk Tvojich pier)

pod ktorými viem kto som

(pod ktorými viem kam patrím)

precit'ujúc význam

precit'ujúc vďaku

za každý jeden

okamih

môjho života

2.

milujem Ťa
za Tvoju trpezlivosť

že si už mohla toho toľko vzdať
(ale Ty si sa napriek tomu snažila)

vidieť aj v tom takmer stratenom budúcnosť

milujem Ťa
za Tvoj prístup

k ľuďom ktorí sa Ťa pokúšajú teraz zraniť
(že na nich vidíš hlavne to dobré)

že im nechceš nič odplatiť

ukazujúc im s láskou to najlepšie zrkadlo

(milujem Ťa
za Tvoje sny)

aké sú skromné

aké sú čisté

(že si sa nenechala odradiť)

že si k sebe úprimná

(tak ako si úprimná k iným)

že Ty si to všetko najviac zaslúžiš

že si to už stonásobne zaplatila

slzami

milujem Ťa

za ten dar

že Ťa

môžem

nosiť

v

srdci

3.

tak ako chce
voda tieť

drevo
horieť

(a lúče hriať)

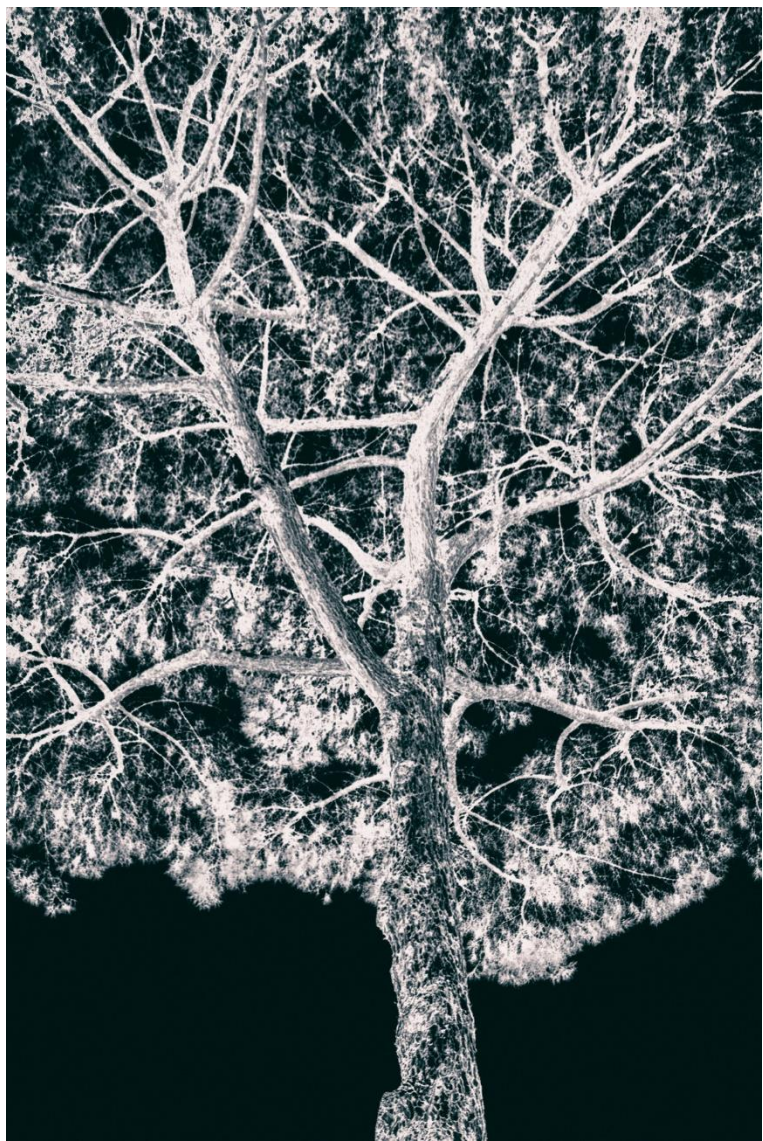
chceme my
byť len ľúbení

(ale voda sa raz premení)

popol
rozpráši

(príde noc)

ale naša láska
tu bude navždy

4.

P.S.:

keď dnes večer zaspíš sama

keď dnes večer zaspím sám

bude niečo nesprávne na tomto svete

(niečo čo sa nás snaží rozdeliť)

úplne zbytočne

úplne neoprávnene

(netušiac)

že nás to ešte viac uistí

(že sa nevzdáme)

medzičasom najdúc pod slzami

toho

všetkého zmysel

P.S.2.:

keď dnes večer zaspíš sama

tma doplní opustené miesto

vedľa Teba

tma zastre to aká si
(ale ja nebudem ďaleko)
(budem Ťa strážiť)

v myšlienkach
si vyčítajúc

že som pri Tebe tak málo bdel

(že som Ťa tak zriedka videl
usmievať sa zo sna)

v tej chvíli
keď Ti bolo zima

a si ani nevšimla

ako som Ťa
prikryl

5.

P.S.:

(myslím na Teba)

P.S.2:

(vieš)

niekedy vidíme iba tmu

(a inokedy vidíme iba hviezdy)

P.S.3:

(dnes som videl iba hviezdy)

6.

P.S.:

keď som bol sám
chcel som tak veľmi ľúbiť

tak neobmedzene

tak konkrétne

tak utajene

(a predsa pre všetkých viditeľne)

ľúbiť

(potom si prišla)

a ja som sa do Teba zamiloval

zist'ujúc

že bez Teba

som teraz

ešte viac sám

ako predtým

P.S.2:

keď som bol sám
(bola to dostatočne dlhá doba)

aby dozreli presne tie vlastnosti
ktoré máš dnes na mne rada

aby si sa stala presne takou

aká si

(a sme si dokázali navzájom pomôcť)

nebát' sa slz

ktoré nám ukazujú cestu

do nášeho

vnútorného

vesmíru

P.S.3:

keď som bol sám

chcel som tak veľmi ľúbiť

prajúc si

nech je aspoň na chvíľu všade svetlo

(a ja sa nemusel vyhýbať tieňom)

nech je aspoň na chvíľu všade ticho

(a ja v diaľke počul Tvoje kroky)

nech je čoskoro všetko Ty

z čoho pozostáva

moje

objatie

7.

P.S.:

milujem Ťa
(ver mi)

v poslednej dobe
sa nezriedili moje city

myslím na Teba stále

túžim po Tebe stále

(verím na Teba stále)

tak si pripomeň

že silný je ten kto dokáže plakať

že silný je ten kto dokáže potláčať slzy

(slabosť neexistuje)

všetci sa len svojím spôsobom

snažíme

dotknúť

večnosti

P.S.2:

milujem Ťa

(dôveruj mi)

(a dôveruj každej časti Tvojho srdca)

(i keď je to niekedy odvážne)

(i keď v jednej niekedy žiarliš)

tak si pripomeň

že práve teraz je najťažšie

Ti dokázať

(to nemenné)

(to prirodzené)

(to jediné pravdivé)

že si mi všetkým

že Ty jediná

máš neobmedzený

prístup

do mojich

snov

P.S.3:

milujem Ťa

(i keď sme si tak blízko)

dočasne Ťa nemôžem objat'

dočasne Ti nemôžem zobrat'

všetok strach

(tak si pripomeň)

že som ten strom

že som aj ten vietor

(že som ten kto na Teba myslí)

(že som ten kto po Tebe túži)

(že som ten kto Ti píše)

a že som ten kto Ti privieva

moje najúprimnejšie

listy

8.

P.S.:

chýbaš mi

(a spolieham sa na Tvoju
trpezlivosť)

(často si predstavujúc)
ako si pri mne

ako zauzlia sa všetky ozveny

a Ty tíško povieš

“vynechaj to nepodstatné”

“len povedz ako sa cítiš”

(a ja niekedy padám)

padám
do seba

ďalej

(a ďalej)

dúfajúc že

čoskoro

uvidím aspoň

jedno

ako tak pevné

(ako tak nepriesvitné)

dno

P.S.2: chýbaš mi

zist'ujúc

že Ťa nachádzam všade

(že si jedinou istotou)

keď sa nedokážem zachytiť

keď to nedokážem spomaliť

a som na chvíľu

presne aký som

(taký

na akého myslíš)

keď zaspávaš na mojej strane

(keď pozeráš mojím smerom)

vnímajúc moje myšlienky

roztrúsené

vesmírom

9.

P.S.:

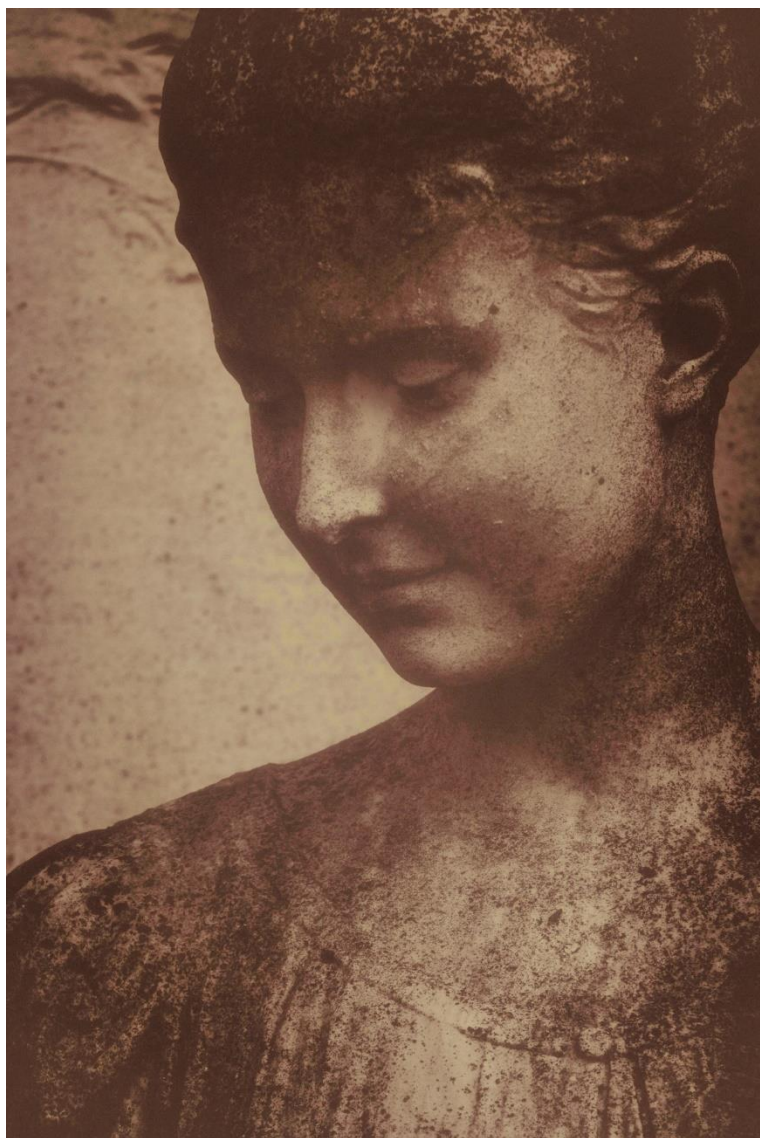
to čo cítime

(je most)

medzi

dvomi

dušami

10.

bud' tu vždy

pre mňa

aj keď budem potrebovať ešte jeden dôkaz toho

čo mi každodenne dokazuješ

bud' tu vždy

pre mňa

aj keď nebude možné

prekročiť moju samotu

bud' tu vždy

pre mňa

aj keď nám práve nebude najlepšie

a nedokážeme dať to najtesnejšie objatie

bud' tu vždy

pre mňa

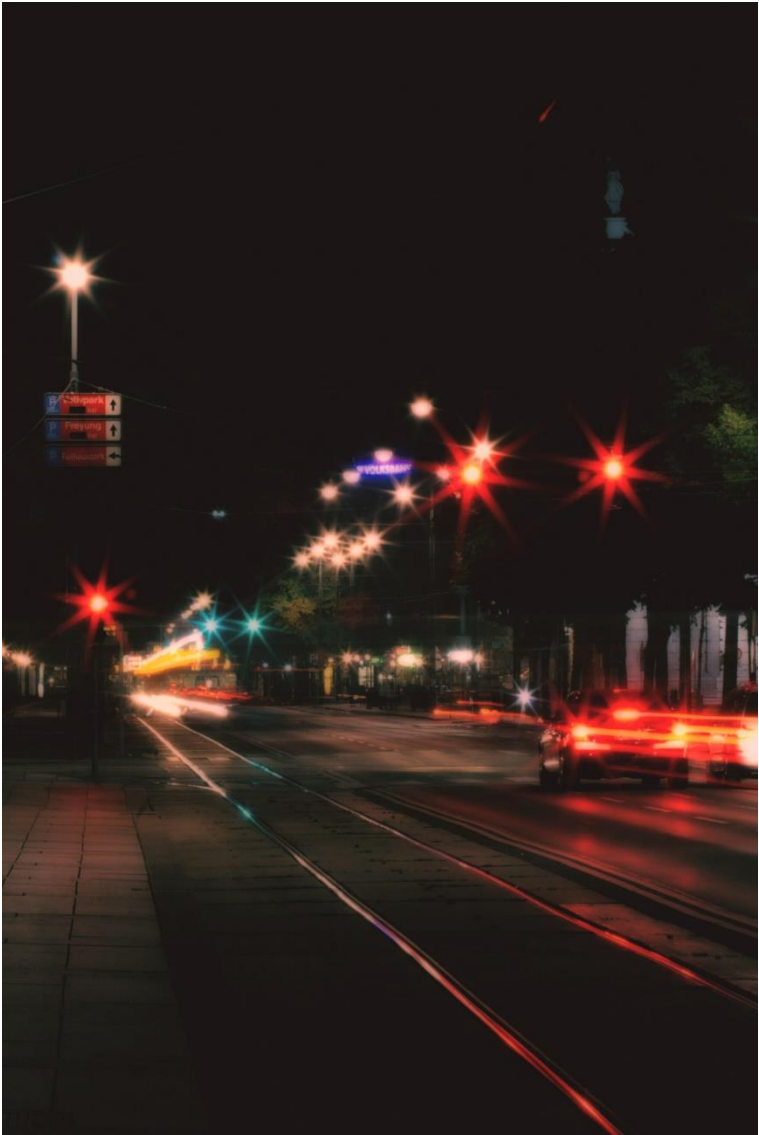
(aj keď spochybním
každé jedno Tvoje vyznanie)

bud' tu vždy pre mňa

(povedala si)

(prosím)

bud' tu vždy pre mňa

11.

P.S.:

myslíš
že sme teraz naozaj voľní?

Ty a Ja

(že je možné
premeniť naše prania?)

na to
čo sa stane

(alebo sú to zrazu iní)

ktorí vedia čo je pre nás správne

ktorí vedia čo potrebujeme

(berúc si bez opýtania právo)

za
nás
rozhodnúť

P.S.2:

myslíš že sme už raz boli voľní?

že sme už raz boli odvážni?

(alebo sme len premrhali)

príliš veľa

(príliš dobrých)

možností

P.S.3:

máš pravdu

(i keď to vyjadruješ inak)

(i keď to vyjadruješ nevedomky)

(opatrne)

môžem za to ja

(sú to moje chyby)

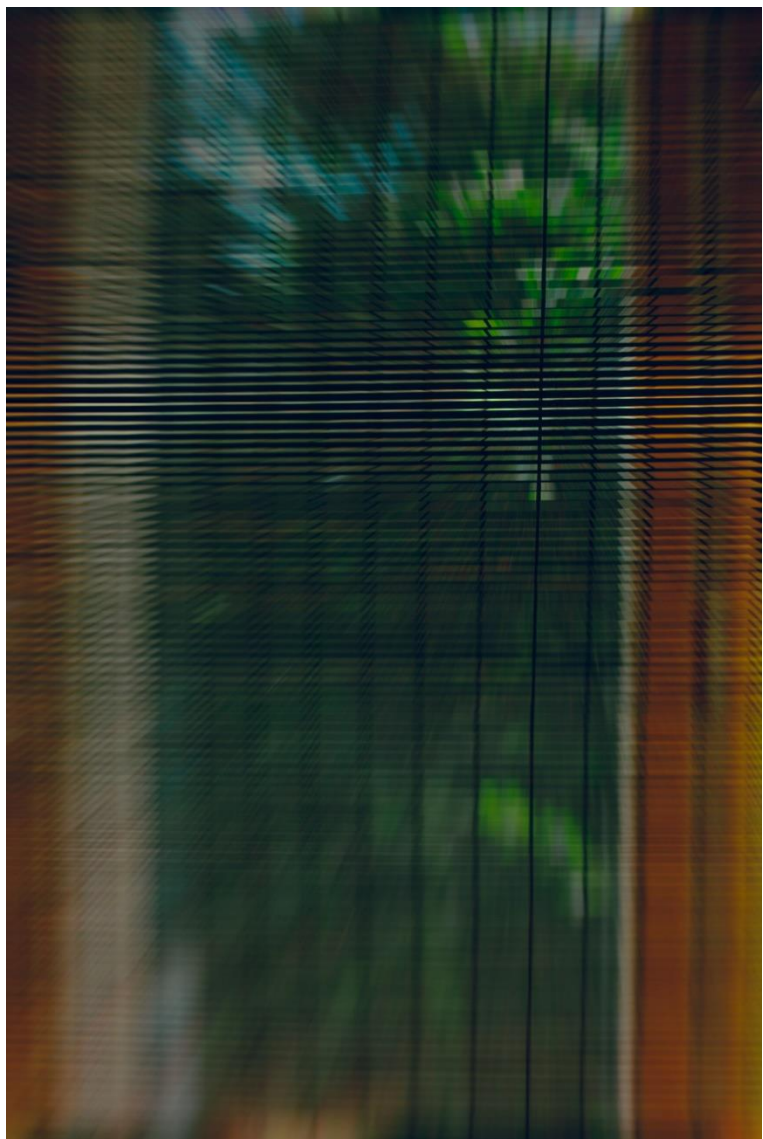
ale keď nastane opäť naša noc

ja Ťi to vynahradím

lebo ak

tak jedine Ty

si to zaslúžiš

12.

dnes ráno

(keď sa zobudíš)

bude vonku

už dávno rozprestretá sobota

Ty sa pokúsiš ešte na chvíľu predĺžiť

Tvoj posledný sen

(ešte na chvíľu oddialiť

nezastaviteľný chod Tvojich myšlienok)

ale v tom precitneš

do otázky ako sa mám

(či mi chýbaš)

či som už hore

(netušiac že som do svitania bdel)

mysliac iba na Teba

dnes ráno

(keď sa zobudíš)

bude vo vnútri Tvojho srdca

horieť niečo nezhasiteľné

horieť niečo

pri čom si povieš

aké krásne je byť na tomto svete

(a tak ešte neotvoríš oči)

(a tak ešte iba počúvaš čo sa vonku mení)

uvedomujúc si vnútorný úsmev

ktorý sa dotýka

jedine mňa

(dnes ráno)

keď sa zobudíš

bude už dávno

rozprestretá sobota

a ja Ťa budem rovnako

ešte

viac

ľúbit'

13.

celé dni na Teba myslím

(a predstavujem si Tvoju tvár)

ako sa usmievaš

ako premýšľaš

ako dýchaš

ako túžiš

ako si úplne iná

mimo mňa

lebo v každom jednom Tvojom prejave

je cítiť

že taktiež na mňa myslíš

(že si na diaľku aj tak pri mne)

že Ti rovnako

chýbam

(celé dni na Teba myslím)

(predstavujúc aké to bude)

keď sa rozjasní nebo

keď ustúpia steny

keď nebudeš tušiť

že som Ti bližšie

(a bližšie)

až kým nastane prirodzená vzdialenosť

našich pier

(a my prestaneme premýšľať)

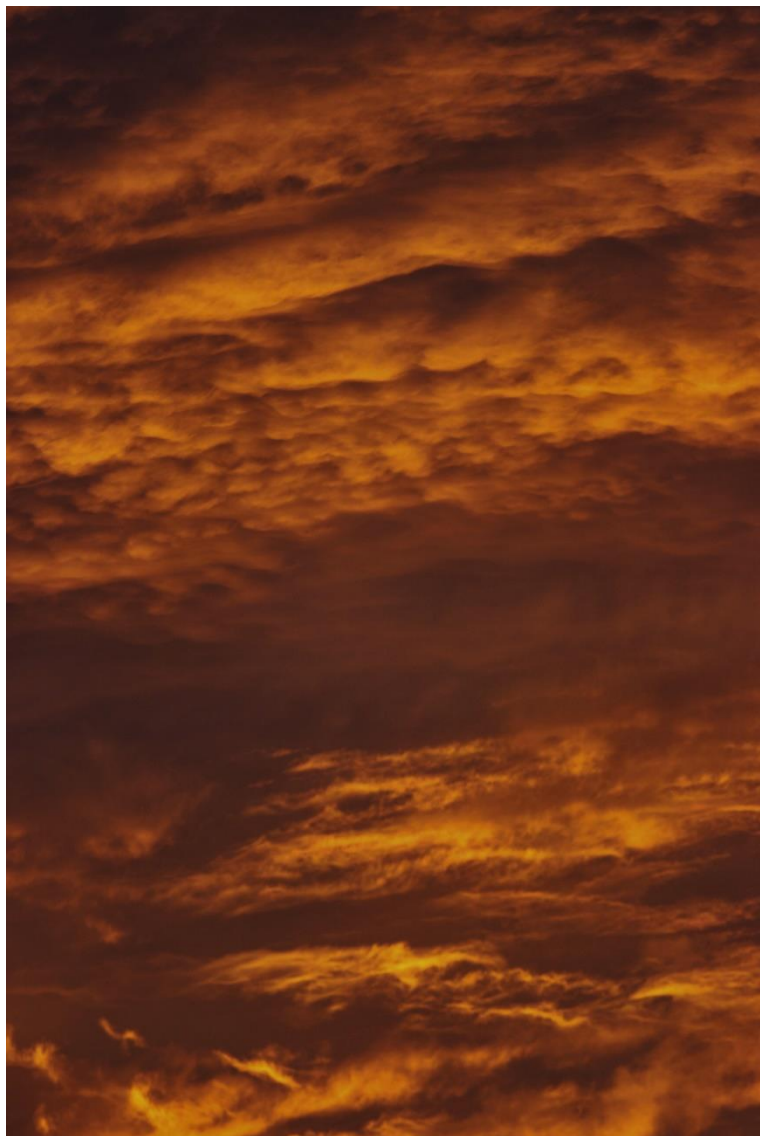
(a my prestaneme dýchať)

a ja z nich zacítim

Tvoj

najnovší

úsmev

14.

myslím na Teba stále

(a chcem Ti mojim spôsobom povedať)

ako Ťa ľúbim

ako cez deň čakám na podvečer

ako v podvečer čakám na noc

(keď nastane naša blízkosť)

(a moje myšlienky sú presnejšie)

zrazu stráca to predvídateľné význam

chcem byť

len s Tebou

chcem byť len taký

akého ma máš rada

keď nachádzaš za každým mojím úsmevom slzu

a za každou mojou slzou úsmev

(myslím na Teba stále)

nikdy sa nezmení

(len preto lebo si to niekto praje)

nikdy nehľadáš v tom čo cítiš chybu

(len preto lebo si to niekto praje)

nikdy nepovedz niečo

(len preto lebo si to niekto praje)

nikdy sa nevzdaj niečoho

(len preto lebo si to niekto praje)

nikdy nezabudni na seba

(len preto lebo si to niekto praje)

milujem Ťa

aká si

milujem Ťa

keď prestaneme vnímať čas

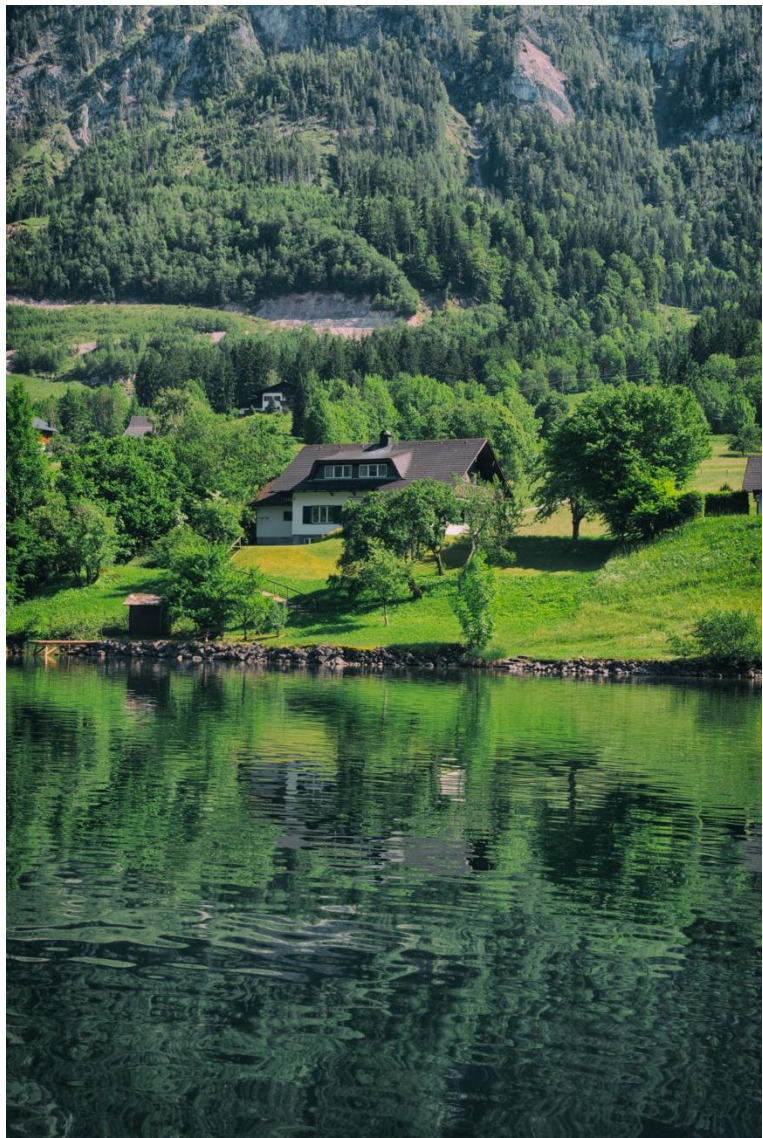
(keď prestane existovať)

a Ty sa tým neopakovateľným úsmevom

spýtaš

“ake dlho je ešte

do svitania?”

15.

snívalo sa mi
že si pri mne

(že pozeráš mojím smerom)

(že premýšľáš nado mnou)

(že premýšľáš nad nami)

(už nejakú dobu si želajúc
nech sa prebudím)

(a Ty budeš na dotyk blízko)

presne ako v tom sne

(presne taká krásna)

(presne taká neporovnateľná)

iba s tým rozdielom
že bude všade svetlo

(a ja si všimnem)

ako
sa

usmievaš

snívalo sa mi

že si pri mne

(že cítim Tvoju blízkosť)

(že cítim ako sa perami dotýkaš môjho obočia)

akoby si hovorila

že chceš vyslobodiť moje slzy

(že tu budeš vždy pre mňa)

(že sa nikdy nerozpletie naše objatie)

že je to pre Teba tak prirodzené

(že je to pre Teba tak nerozbitné)

že si práve ja

zaslúžim

Tvoju

lásku

(snívalo sa mi)

že som pri Tebe

že pozerám Tvojím smerom

(že je nedeľné ráno)

a ja vidím

ako premýšľaš

a ja vnímam

ako sa usmievaš

(aká si naozaj jedinečná)

(aká si naozaj)

neporovnateľne

krásna

16.

nedokážem spať
(myslím opäť na Teba)

myslím
na
Tvoje
sny

(myslím na Tvoje túžby)

či sú prepojené

(čo v nich teraz vnímaš)

či
som
tam
ja?

(ale v tom Ťa vidím)

vidím úplne presne

(ako sa trochu usmievaš)

(ako nepočuteľne dýchaš)

(ako si spokojná)

hoci na Tvojej tvári

práve

doschli

nedávne slzy

(nedokážem spať)

lebo mi chýbaš

a tak si predstavujem všetko čo sme zažili

obnovujúc

t'ážko

dostupné

spomienky

(aby si mi bola bližšie)

(aby som počul Tvoj hlas)

ako nepriamo prezrádza

(v každej jednej vete)

čistotu Tvojich myšlienok

(nedokážem spať)
myslím opäť na Teba

a myslím na Mesiac

ako
nám
prezrádza
prítomnosť
Slnka

(tak sa trochu usmievam)

(tak ešte tichšie dýcham)

(objímam tmu)

tak šťastný
že existuješ

(tak šťastný)

až na mojej tvári

práve doschli

nedávne slzy

17.

predstav si
že sa ponoriš do mojich myšlienok

že cítiš
ako Ťa vnímam

že vidíš
ako Ťa obdivujem

že chápeš
prečo si iná

(zist'ujúc)
že na to
čo mám na Tebe najviac rád

si si už dávno zvykla

a tak bežne ani netušíš
kým si mi

(že si nenahraditeľná)

vo všetkom

(v úplne všetkom)

čím
na mňa pôsobíš

predstav si
že sa ponoriš do mojich snov

že vidíš
ako iba o Tebe snívam

že cítiš
aký stály je ten pokoj vo vnútri

že vieš
že som si Tebou od prvej chvíle istý

(že to tak vždy bude)

že iba oblaky miznú

(a už sa v svojej podobe
nikdy nevrátia)

predstav si
jeden môj deň bez Teba

že nepochybujes

že mi chýbaš

(tak ako Ti chýbam ja)

že nepochybujes

že Ťa ľúbim

(tak ako Ty ľúbiš mňa)

že aj keď nie si pri mne

že nie som bez Teba

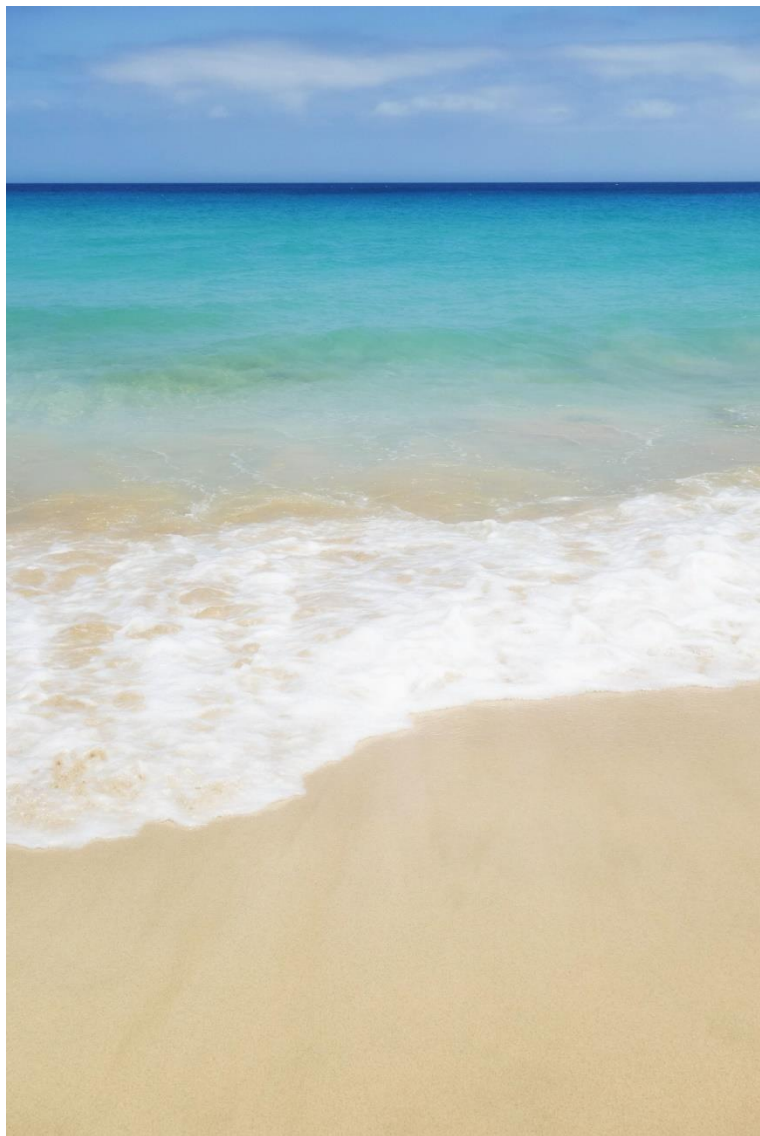
(že je to len dočasný vietor)

že každú sekundu

čo sme na seba čakali

nám čoskoro

pripomenie dážd'

18.

milujem Ťa
(presne takú aká si)

že sa nehráš na niekoho
kto nie si

že snívaš presne o tom
čo si už dávno zaslúžiš

že dávaš ešte viac
ako chceš sama dostať

že si skromná
aj keď by si mohla mať viac

že hovoríš aj o tých pekne
ktorí Ťa zranili

že si niekedy príliš prísna
na svoju citlivosť

hoci to všetko je Tvoj dar

(tak vzácny)

(tak jedinečný dar)

ktorý máš len Ty

(len Ty)

milujem Ťa

(nič by som na Tebe nemenil)

i keď Ťa sem-tam musím presviedčať
že zbytočne žiarliš

i keď po “milujem Ťa” očakávaš
že Ti poviem že Ťa ľúbim

potrebuješ istotu

potrebuješ lásku

(potrebuješ domov)

ja viem

že potrebuješ byť ľúbená

(tak vzácne)

(tak jedinečne)

ako to dokážeš len Ty

len Ty

milujem Ťa
(za Tvoju oddanosť)

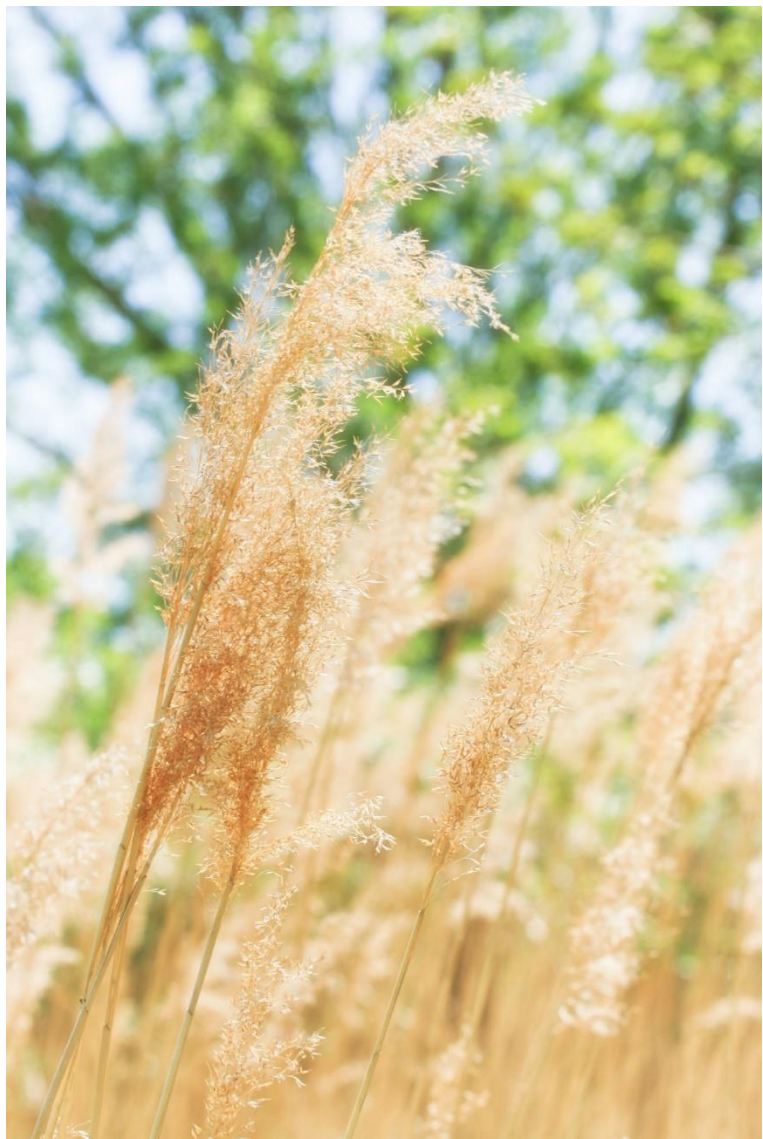
milujem Ťa
(za Tvoju trpezlivosť)

milujem Ťa
(za to aká si)

urobím všetko preto
aby si vždy mala pri mne úprimný úsmev

aby si sa pri mne nebála
ukázať mi

Tvoje
slzy

19.

P.S.:

myslím na Teba
(a predstavujem si ako si šťastná)

ako sa usmievaš

ako rozprávaš

(ako obmieňaš pery)

vkladajúc do každého slova
aspoň jeden dĺžň

(a ja som toho svedok)

(šťastný že som konečne pri Tebe)

(chcem len

aby si vedela presne

čo cítim)

(aby si cítila presne
na čo myslím)

v tom si uvedomujúc

(že do veľkej miery)

vlastne zkradlíš

moju tvár

P.S.2:

myslím na Teba

(a predstavujem si ako Ti nič nechýba)

i keď nik nezažil to čo Ty

i keď nik nemá spomienky ako Ty

i keď nik necíti presne to čo Ty

(i keď sa snažím)

(i keď sa naozaj snažím)

hovoríš že mi dôveruješ

(hovoríš že si pripravená napriek všetkému ma
bezpodmienečne ľúbiť)

tým že mi odhaľuješ
svoje jazvy

P.S.3:

myslím na Teba
(cítiať ako to čo bolo nadobudlo zmysel)

keď sa usmeješ

keď niečo povieš

(keď použiješ už len jedno slovo)

(keď použiješ už len jeden dĺžň)

pokojne ho priľnúť keď aleko

mojich

vlasov

20.

spomeň si na naše prvé
stretnutie

(ako sme sa báli)

že nebudem pre Teba taký

(aký som si myslel
že si myslíš
že som)

že nebudeš pre mňa taká

(aká si si myslela
že si myslím
že si)

(bolo to oveľa krajšie)

(bolo to tak jednoduché
Ťa ľúbiť)

že sa ešte dnes usmievam na tom

aké som mal obavy

(že ešte dnes počujem)

ako si povedala
že si si bola oveľa viac istá

ako celý vesmír

a
ako
ja

spomeň si na náš prvý bozk
(čo sa v nás dialo)

ako som pôsobil neisto

ako si sa chvela

(pod zatvorenými očami hľadajúc
odpoveď)

ale dnes už vieš

že to bolo správne

(že to vtedy ako jediné)

bolo naozaj správne

spomeň si na dnes
(čo k sebe cítime)

že tu budeme navždy

(aj keď náš čas vyprší)

že malo význam čakať

(že sa naše životy naplnili)

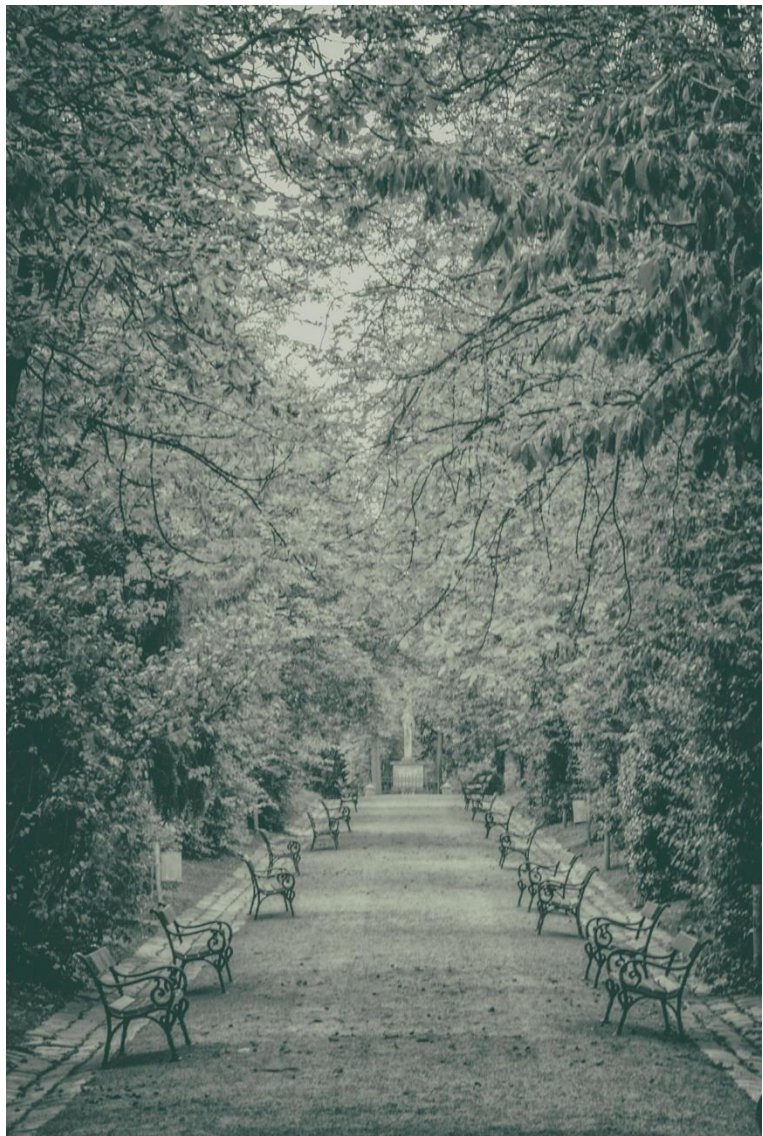
už iba

schúliť sa do seba

a byť

tak

pri sebe

21.

zober ma preč

(niekam ďaleko)

ďaleko od spomienok

ďaleko od ľudí

(ďaleko od minulosti)

niekam naozaj ďaleko

ďaleko

do stredu

Tvojho

srdca

(zober ma preč)

šepkaj mi Tvoje túžby

šepkaj mi Tvoje obavy

(šepkaj mi nad čím premýšľaš)

šepkaj mi čo vidíš

šepkaj mi čo cítiš

(nájdi si čas

na Tvoje pravé ja)

a buď pri mne

konečne

sebou

(zober ma preč)

niekam veľmi ďaleko

niekam

kam chodievaš sama

(keď zatvoríš oči)

(keď nevnímaš nič z toho čo stalo)

keď si šťastná

(nechaj ma byť Tvojou prítomnosťou)

Tvojím

vnútorným

vesmírom

22.

P.S.:

ešte som Ťi zabudol napísať
že na Tebe ľúbim všetko

(je to zvláštny pocit)

zo začiatku som ho pripisoval zaľúbeniu

myslel som si
že Ťa vnímam skreslene

(že Ťi niečo podvedome odpúšťam)

ale dnes už viem
že vždy keď prichádza noc

(keď moje myšlienky sú ešte nežnejšie)

si tak blízko

si úplne všade

(že cítim presne aká si)

premietam si čo si mi povedala

premietam si Tvoje sny

(sú tak krásne)

sú tak skromné

(ale Ty si ich aj tak niekedy vyčítaš)

tak ako si niekedy vyčítaš

aj

cudzie

chyby

P.S.2:

ešte som Ťi zabudol napísať
že vnímam každé Tvoje slovo

(i keď niekedy mlčím)

(i keď niekedy nechám dozrieť moje myšlienky)

si neopakovateľná
vo všetkom
aká si

(chcem Ťa chrániť)

(chcem Ťa povzbudiť)

aj vtedy keď si práve neveríš

aby si si zachovala
ten priamy prístup

do
Tvojho
srdca

P.S.3:

zabudol som Ťi napísať
že Ťa budem vždy obdivovať

za Tvoju úprimnosť

(za Tvoju odvahu)

že si ma naučila

čakať na ráno

keď sa vrátim zo snov

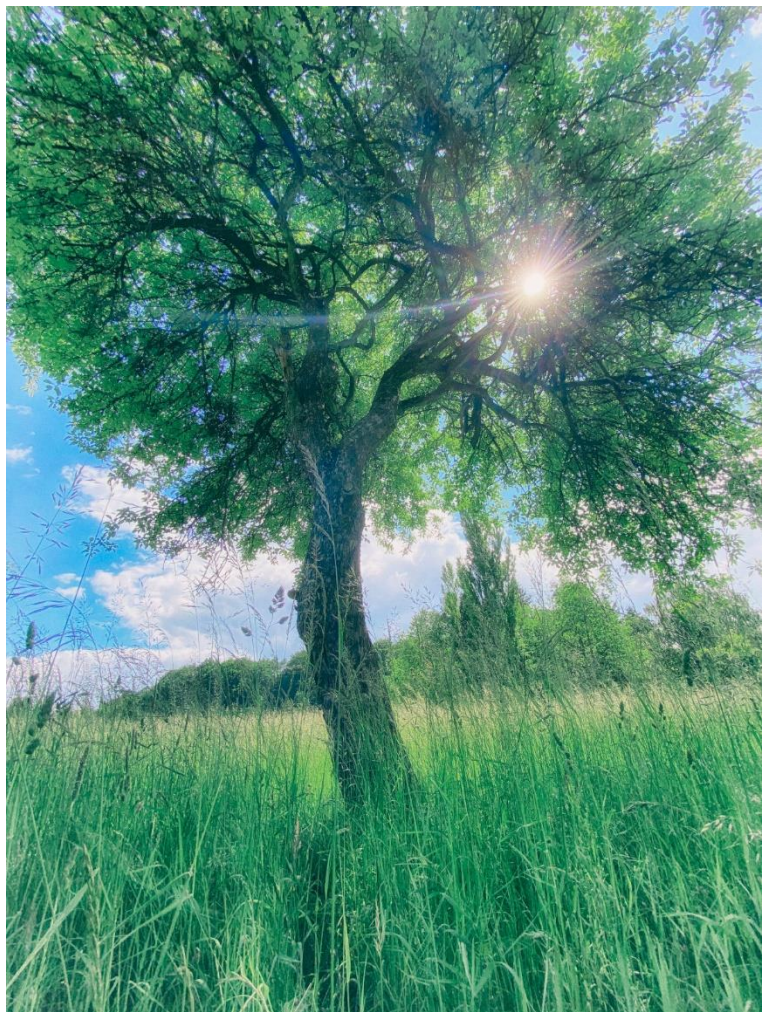
do ďalšieho dňa

v

ktorom

Ťa

ľúbim

23.

P.S.:

to je to moje miesto
(môj najbližší strom)

moje útočisko

moja kotva

môj pokoj

kde som sebou

úplne sebou

(ďaleko od ľudí)

iba ja

(iba ja taký aký som)

keď na Teba myslím

keď mi chýbaš

(a Ti chcem toho toľko povedať)

opatrne skladajúc slová
do budúcich viet

ktoré opisujú ako mi srdce plače

hoci
sú
moje
oči
práve
suché

P.S.2:

to je to miesto
kde cítim dôveru

v to všetko
v čo verím

kde cítim lásku
ktorú mi dávaš

kde chápem
moje túžby

kde Ti prezrádzam

moje obavy

kde vidím

naše sny

kde vidím Tvoj úsmev

(kde vidím ten nezameniteľný úsmev)

(na Tvojom srdci)

Hoci

Tvoje

oči

sú

práve

mokrú

P.S.3:

to je to miesto

(môj tajný strom)

moje útočište

moja kotva

moje ticho

kde som sebou

úplne sebou

ďaleko od ľudí

(iba ja)

taký aký som

kde Ťi vyznávam lásku

aj vtedy

keď plače moje srdce

a

moje

oči

sú

vlhké

1.

čakám kým zaspíš

aby som Ťi mohol zašepkať

že

si

prekrásna

(viem že to nevieš)

tak ako kvety nikdy nekvitnú

aby sa páčili

2.

je takmer polnoc

(ešte sedím medzi knihami)

čítam z každej niečo

(možno sa mi to zide)

(možno sa len pokúšam zabudnúť)

neviem

(miestami plačem)

(len pár sekúnd)

ja Ťa

tak

milujem

3.

dnes som čítal

že ako motýľ

tak aj človek

je tu

len

dočasne

(tak sa neboj lietat')

(tak sa neboj objavovať)

ukáž svetu

že sme sa nepremenili nadarmo

na túto

obdivuhodnú

krásu

4.

vždy

v noci

(keď prechádzam popri kvetinárstve)

sa pýtam

či tie kvety

(ktoré vo vnútri spia)

v sebe skrývajú tie krehké

tie dôležité

čakajúce

slová

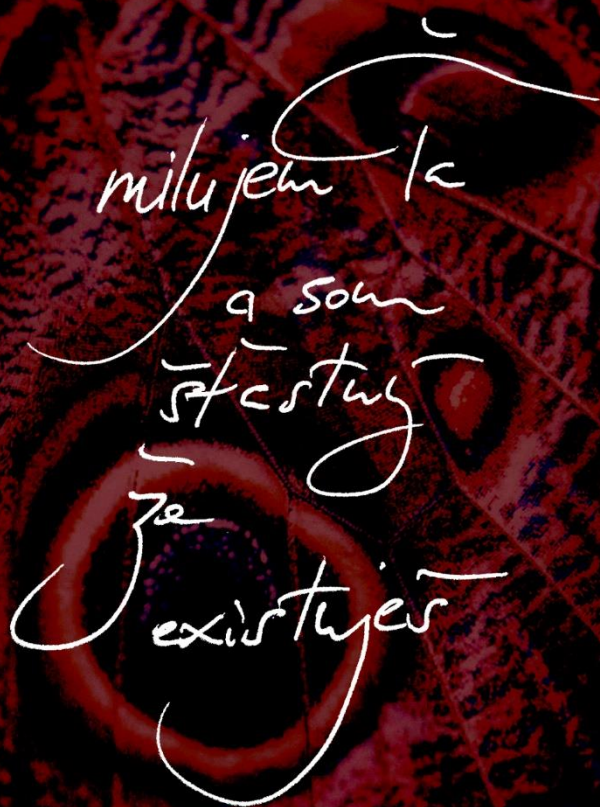
ktoré sme si ešte nestihli

povedať

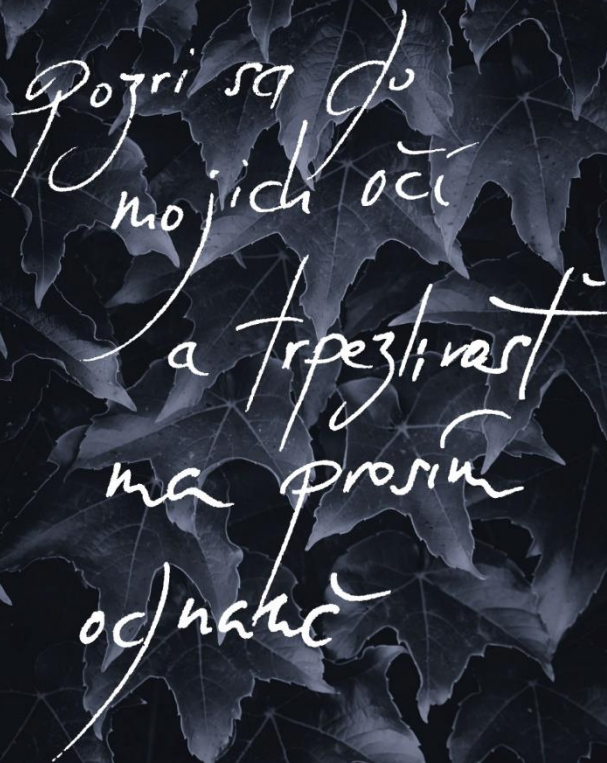
Básňografie

viēs
nemdof som dat
všetko
aby si ma tūbila
leba až kec' si
se d. mīa žalūbila
ma/ som
všetko

milujem te
a som
šťastný
že
existujem

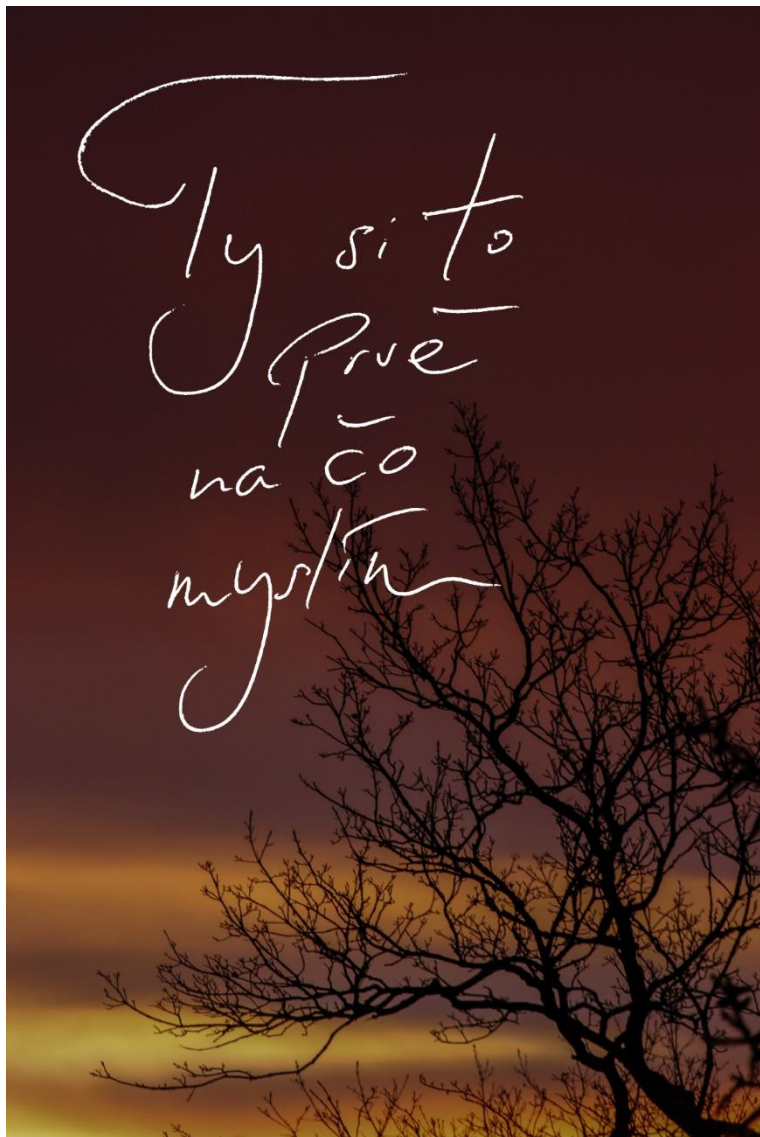
Pozri sa do
mojich oči
a trpezlivosť
ma prosím
odhane

chceš len
aby celý vesmír
vedel
ako vešni

Ja
ľúbim

Ty si to
Prvé
na čo
myšľám

The image features two lit candles against a dark, deep blue background. The candles are positioned on either side of the center, with their flames glowing brightly. Overlaid on the lower half of the image is handwritten text in a white, cursive script. The text is arranged in four lines, reading from top to bottom: 'navždy', 'Te', 'budem', and 'chránit'. The overall mood is intimate and romantic.

navždy
Te
budem
chránit

milujem te
za tvoj dar
že te
možem
horiti
i sreći

Zlomky

dážd'

(to je moje srdce naruby)

aby si aj v diaľke počula

ako veľmi mi chýbaš

jediné

(čo sa medzi nami mení)

je

že Ti raz poviem

že Ťa milujem

(a inokedy)

že Ťa ľúbim

...a Ty si mi povedala:

"ak máš náhodou čas
sadni si ku mne
vyslobod' myšlienky
dýchaj moju prítomnosť
(zavri oči)

a tíško sa do mňa zal'úb"

vždy
(keď na Teba myslím)

tajne dúfam

že každý sen o Tebe

je len nedočkavá
budúcnosť

už som sa Ti chcel priznat'

(že Ťa ľúbim)

ale v strede vety

ma prerušili

Tvoje
pery

každú noc
(som tu pre Teba)

či si šťastná
alebo Ťa niečo trápi

(vykrič sa do mojej duše)

a až potom
si v mojich
rukách
odpočiň

v noci
(ked' som počítal hviezdy)
už som ich skoro mal

(chýbalo ich pár)

(možno jedna)

potom som si spomenul
aké to je
ked' sa pri mne smeješ

(ak ma ešte ľúbiš)

nikdy
inokedy

len
dnes

mi
to
priznaj

poslednú noc
(na konci bdenia)

som Ti ešte v duchu
písal báseň

(niečo v zmysle)
že si ozvenou môjho ticha

ktorú som si uzamkol do srdca

keď budú vlny vysoké
a breh d'aleko

(kedykoľvek si budeš priat')

vymeň Tvoj strach

za
moje
krídla

v noci
(keď som zostrojil dážď)
bola si už dávno
v mojom sne

(šepkal som Ti)
čo si šepkajú kvapky

"ostaňme spolu
presne ako sme"

myslel som si
že už všetko mám
že nič nepotrebujem

(a že mi predsa len
niečo chýba)

tak som Ťa dovtedy hľadal
kým si začala existovať

každé ráno
(keď na Teba myslím)
vítam nový deň

(spomienkou)

že to všetko vzniklo
medzi dvomi údermi
polnočného
srdca

...a Ty si mi povedala:
"chcela som písať básne
(ale nakoniec
som si ich nechala)
ukryté v srdci"

dnes ráno
keď si sa očami pýtala
či Ťa ešte ľúbim

(chvíľu som počkal)

(kým ich zavrieš)

aby si si
na chrbte premietla
moje včerajšie
dotyky

myslel som si
že Ťa poznám

(v tom si sa pozrela
do mojich očí)

a ja som objavil
ďalšiu záhradu

v Tvojej duši

objatie
(to je to miesto)

kam
slová
nedočiahnu

ak je suma lásky
na tomto svete
neomylne konštantná
(tak keď sa u nás minie)
musí tisíc ľudí

(niekde inde)

(niekoho iného)

začať ľúbiť

rosa
je len drsným
zrnkom

(v porovnaní)

s
Tvojou
nehou

hovoríš
(úplne všetko)

tým

že
si
tu

P.S.:

uteč so mnou

(milujem
Ťa)

čakám kým zaspíš
aby som Ti mohol zašepkať

že
si
prekrásna

(viem že to nevieš)

tak ako kvety nikdy nekvitnú
aby sa páčili

(bez seba)

sme
len
dve

neupevnené duše

nezáleží na tom
čo iní majú

(a čo si o mne myslia)

mojím šťastím sú rána
keď sa zobudím skôr

(aby som nakreslil
letmé vyznanie)

do Tvojich vlasov

l'úbim Ťa
presne takú
aká
si

...a Ty si mi povedala:

“Tvoje
básne
ma
(niekedy)
dokážu
vyzliecť”

...a Ty si mi povedala:

"každú noc
ked' sa zobudím
(a budem mať na perách strach)

pripomeň mi
že sme sami

(že je všetko v poriadku)

a dotykmi ma
do Tvojich snov

opäť
odprevaď”

naša láska vznikla
v tom
jednom
(nenapodobiteľne
bezbrehom)
objatí

ked' prestalo záležať
na tom

že sa už neskryjeme
pred
dažd'om

P.S.:

najprv som si nebol istý

(ale dnes už viem)

že si to Ty

kto
(nenápadne)
učí

kvety
kvitnúť

(ticho)

(ponúka)

(naším)

(slovám)

(najviac)

(možností)

až privedľa Teba
nosím v sebe
(aby som dnes mohol odvážiť)
čo z toho
som len ja

(kým som Ťa našiel)
(matne viem)

bolo to v tme
(a tak Ti d'akujem)
že si mojím oknom
(do vonkajšieho vnútra)

dnes
nadránom
(ešte si spala)

premýšľal som

či zhasnem svetlo
napíšem odkaz

(nakoniec som Ťa len pobozkal)

a potichu odišiel

niekedy máš pocit
že čítam Tvoje myšlienky

(ale vlastne)

(som
len
tá
najprirodzenejšia
časť
Teba)

ktorú Tvoje okolie
nikdy nespozná

milujem

(keď môžem zavrieť oči)

opakovane
si
čítajúc
Tvoje
slová

(ako moje myšlienky)

keď prestalo pršať
(mala si zatvorené oči)

(tak si sa ešte
na chvíľu schúlila
do predstavy)

ako Ti na tvár kladiem

moje

(najtrpezlivejšie)

dotyky

máš pravdu

moje sny vznikajú preto

aby som žil

(aspoň na jednom mieste)

kde neexistuje slovo

"možno"

...a Ty si mi povedala:

"chcem
(len tak)
mlčky
byť

vedl'a Teba

(neúspešne zatajujúc)

že som

šťastná”

dobrú noc
(už je neskoro)

aj keď sme si na seba
tak zvykli
(pokúšam sa Ti všetko zatajiť)

aj to
že Ti noc čo noc
do tmy šepkám

ak máš ešte miesto v srdci
(tak sa neboj)
(len ma tam prikry)
a do rána stráž

...a Ty si mi povedala:

"niekedy čítam cudzie básne
aby som zistila
či iní cítia

to čo ja

(a niekedy čítam Tvoje básne)
aby som zistila že cítim

to čo Ty"

(2)

neexistuje nič ľahšie
ako vyjadriť zmysel
celého vesmíru
(stačí len jednu chvíľu
opatrne položiť)
na všetky ďalšie
(kým všetci odídu)

(ostaneš Ty)
(pri Tebe ja)

bez desatinných čísel

(nikto nie je ako Ty)

si najd'alej
v
tom

ako
si
mi
blízko

vyčítaj mi
moje city
(máš na to chvíľu)

(len jednu)
(krátku)
(nekonečnú)

z mojich očí
(prosím našu lásku)
vyčítaj mi

už viem
najprv som musel
objavit' môj svet

pochopit' slzy
prijat' čas

(až kým si prišla)

a ja vedel precítit'
Tvoje dotyky

bud' blízko
(ži Tvoje slová)
vytvor čas
(čerpaj moje meno)

(a keď to všetko splníš)

pozri sa do mojich očí
a moju trpezlivosť
ma (prosím)
odnauč

zakaždým
keď budeš mať
dlhú cestu domov

(a bude Ti zima)

(len si na mňa spomeň)

a v mojej duši
prenocuj

bud'
mojím
svetlom

(a zakaždým
keď budem
zle snívať')

do rán
s Tebou
ma
bud'

ked' sa zahľadáim dlhšie
do Tvojich očí
(už viem
je to klam)

koľko mi to pripomína

vždy ostane len to
že Ťa ľúbim
(práve preto)
lebo nemožné je
Ťa porovnať

(z Tvojej nehy vzniklo moje mlčanie)

z môjho mlčania Tvoj pohľad
z Tvojho pohľadu moje myšlienky
z mojich myšlienok Tvoje skúmanie
z Tvojho skúmania moje slová
z mojich slov Tvoje dotyky
z Tvojich dotykov moje "ľúbim Ťa"

(a z môjho "ľúbim Ťa" Tvoja neha)

teraz

(ked' Ťa už poznám)

Ti spätne d'akujem

za
každé
jedno

utajené
znamenie

každú noc
čakám na tú jednu chvíľu

(ked' na celom svete
nastane ticho)

a počut'

už
len
Tvoje
srdce

v snehu kvitne
z krištálov ráno

(viem že prídeš)

tak chránim
v sebe
Tvoje stopy

(akoby uprostred zimy)

niekto do nich zasadil jar

(viem)

sľúbil som Ti
že Ti napíšem báseň

ale vlastne Ti chcem len povedať

(že som celý deň na Teba myslel)

(že cez Teba cítim seba)

(že aj preto)

Ťa nik nedokáže nahradiť

(keby si vedela)
tá Tvoja citlivosť

(jedinečný dar!)

i keď Ťa niekedy robí smutnou
(v tichu d'akujem)

že si to Ty

(a d'akujem)

za tento druh dozretej lásky

(nezáležiac na všetkom)

ľúbim Ťa

(aj keď nemôžem spat')

verím
že to len preto

lebo nad'alej bdiem

v
Tvojom
sne

P.S.:

raz

(keď už nebudem na tomto svete)

verím
že z mojich slov
niekto precíti

ako
veľmi
som
Ťa
ľúbil

vždy
keď si si neistá

(spomeň si na seba)

aká jedinečná je Tvoja výnimočnosť
aká výnimočná je Tvoja jedinečnosť

že oboje
sa prejavuje najmä tým

ako ich človek
na sebe
nevníma

je mi jasné
že to u Teba ešte bude trvať

(ale ja počkám)

(trpezlivo)

(jedno ako dlho)

kým povieš že si tu
pre mňa

(a sa nežne spýtaš)

“ľúbiš ma ešte?”

zaspávajú

pod

mojimi

rukami

(vo vnútri)

plačeš

(presne tol'ko)

kol'ko

l'úbiš

daruj mi Tvoju úzkosť

nech ju ponorím

do pokoja

(alebo ju aspoň vymeň)

za moje slová

kým sa hlboké rany zahoja

(a keď budeš sama)

zober si z nich

ešte jednu možnosť

(povedať mi)

že ma l'úbiš

(nenachádzam slová)
len som Ti chcel povedať

že
aj
teraz
na
Teba
myslím

(ľúbim Ťa)

za každým
"kde si?"
je Tvoj hlas bližšie
sú Tvoje dotyky bližšie
(a sú moje slzy bližšie)
(až neskôr si zrazu pri mne)
a ja sa konečne môžem
vtúliť do vĺn
Tvojej prítomnosti

všetko
je
tak
prázdne
(bez
Teba)

cítim
Tvoj
tep

(a v predstavách
sa práve
premietla chvíľa)

keď som sa
do Teba
zamiloval

(chcem niečo povedat')

(ale v tom sa usmeješ)

a
mne
to
pripomenie

ako
vonia
máj

nemusíš byť moja

ale nikto

(naozaj nikto)

Ťa neľúbim tak

ako
Ťa
ľúbim
ja

tak
Ťa
prosím

“iba
zatvor
oči”

(a bud' pri mne)

v
bezpečí

rozprávav' sa s Tebou
je ako rozuzlit' ticho

(ktoré o samote zrkadlí)

(to bezodkladné)

(stále)

za čo Ťa
tajne
l'úbim

dobrú noc
(a krásne sny)
(myslím na Teba)

...

(nikdy
sa
Ťa
nevzdám)

skúšal som Ti napísať odkaz
(niečo v zmysle)
že vzdialené sú len naše dotyky
(nikdy my)
ale čím viacej k Tebe cítim
tým rýchlejšie sa menia
rôzne vnemy
v to isté
“Ľúbim Ťa”

budem

Ťa

(navždy)

milovať

(aj keď niekedy žiarliš)

mala by si vedieť

čo Ti chcem povedať
Ti poviem

a čo Ti chcem zamlčať
Ti napíšem

zobudil ma dotyk
vody

(sedela si vedľa mňa)

šepky sa pýtajú

“rozumieš
ešte
mojim
slzám“

vyčítaj mi moje city

máš na to chvíľu

(len jednu)
(krátku)
(nekonečnú)

z mojich očí
(prosím)

našu lásku
vyčítaj mi

(príd'
ku
mne)

nech
sa
pod
dotykmi
všetko
zahojí

jediné
(po čom túžim)

je cítit'

ako bije

Tvoje
srdce

zatvor oči
(a krásne sny)
(budem pri Tebe)
(po celú noc)

Ťa
chránit'
svojou
prítomnosťou

byt' doma
môže znamenať
aj Tvoje srdce

(že tam máš všetko)

(aj keď si sama)

jediné čo Ťa uchráni

je
jeho
krehkosť

prezímuj

v

mojom

objatí

všetky
moje
myšlienky

sa
rýmujú

na
Tvoje
dotyky

P.S.:

(vieš)

ten
pocit
chýbania

sa
nikdy
nevytratí

ten kto verí

(a ten kto lieta sám)

má

najsilnejšie

krídla

milujem ten pocit
ked' sledujeme hviezdy

(a Ty rozprávaš)

nevšimnúc si
že sa moje pery

(úplne nečakane)

dotkli Tvojich
vlasov

v ten deň
ked' si sa vrátila

Tvoje oči chceli niečo povedať

niečo tak hlboké
(niečo tak nevysloviteľné)

že som sám nedokázal
niečo povedať

iba naša blízkosť' splynula
(a mojich pier sa dotkla Tvoja slza)

P.S.:

Tvoja
blízkosť

je
presným
opakom

mojej
zraniteľnosti

zakaždým
(keď Ťa neviem nájsť)
píšem dušu na papier

(si opäť tu)

bližšie ako včera

(podávaš mi ruku)

a ja Ťa medzi riadkami
počujem dýchať

neviem sa dočkať

kým sa

pri Tebe

opäť zobudím

(na úsmev

Tvojich

očí)

nabudúce

keď sa Ťa spýtam

prečo plačeš

keď si st'astná

Ti poviem

že sa nič nezmenilo

(len šeptom Ti prezradím)

ako veľmi

Ťa ešte stále

ľúbim

(mala by si vediet')
že Ťa rovnako
že Ťa nemenne
že Ťa nenapodobiteľne
(rozhodnúc sa pre nekonečno)
nadovšetko
l'úbim

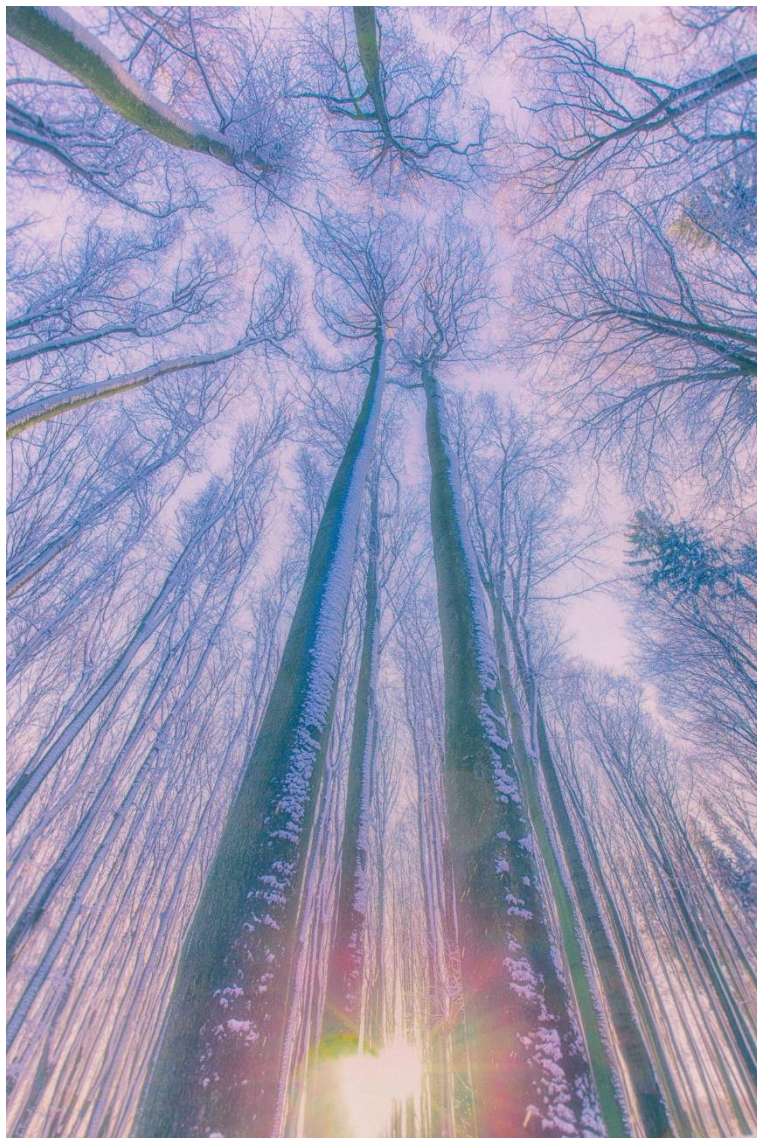
dobrú noc
lásk
moja
(ako včera)
(ako vždy)
(tak aj teraz)
stretneme
sa
opät'
v
snoch

[predošlé zbierky]

[9.] { Tretie Slnko }

09.09.2018

[8.] { namiesto ticha }

23.03.2018

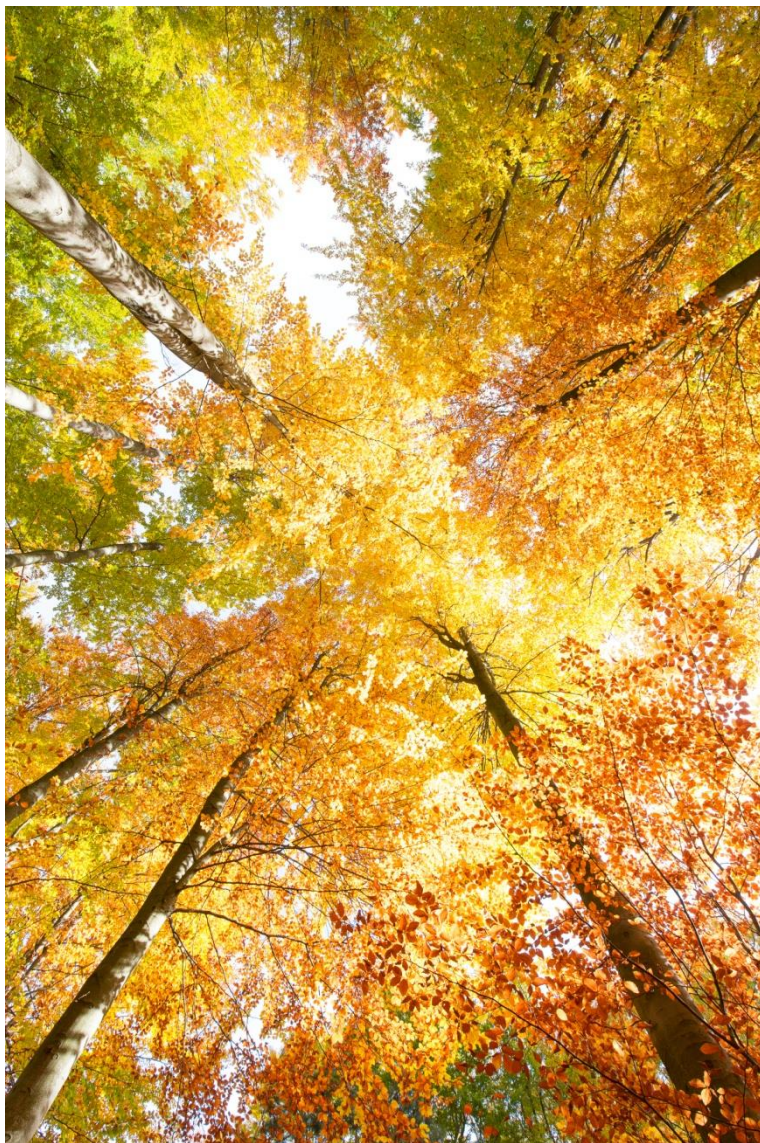
[7.] { ešte jeden dážď }

21.10.2017

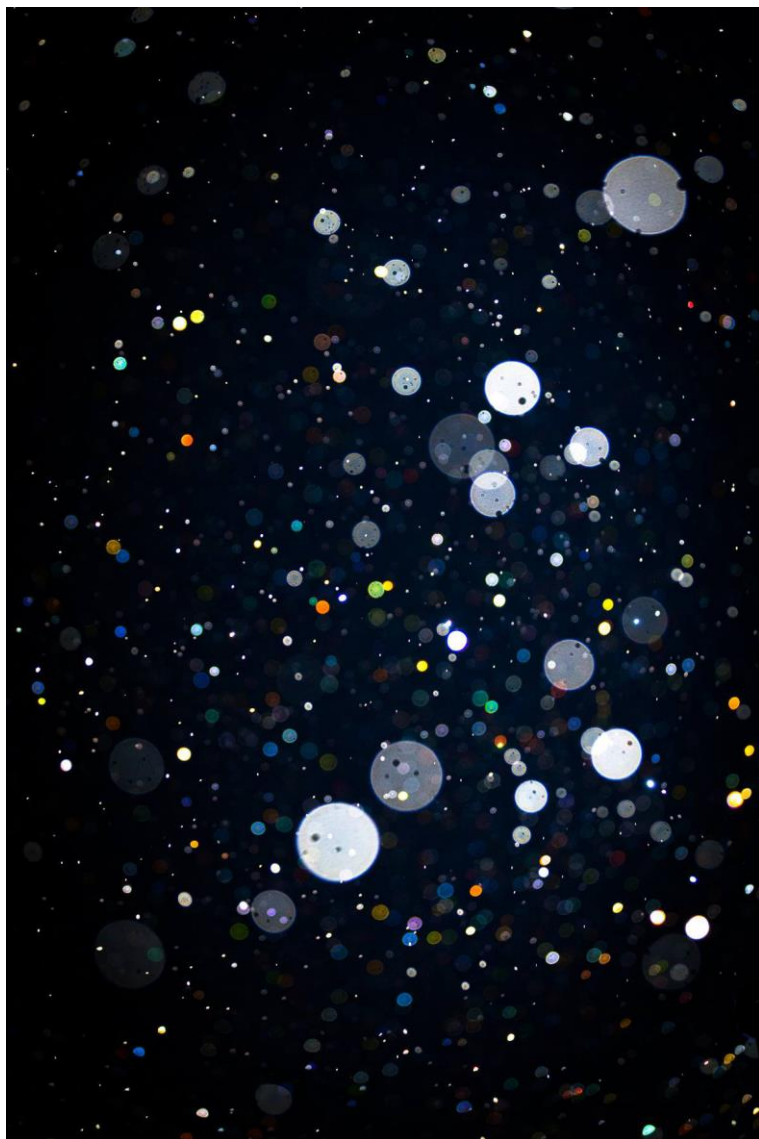
[6.] { stromy vyššie ako ja }

18.04.2017

[5.] { nádychy }

08.10.2016

[4.] { uč ma dýchat' }

13.06.2016

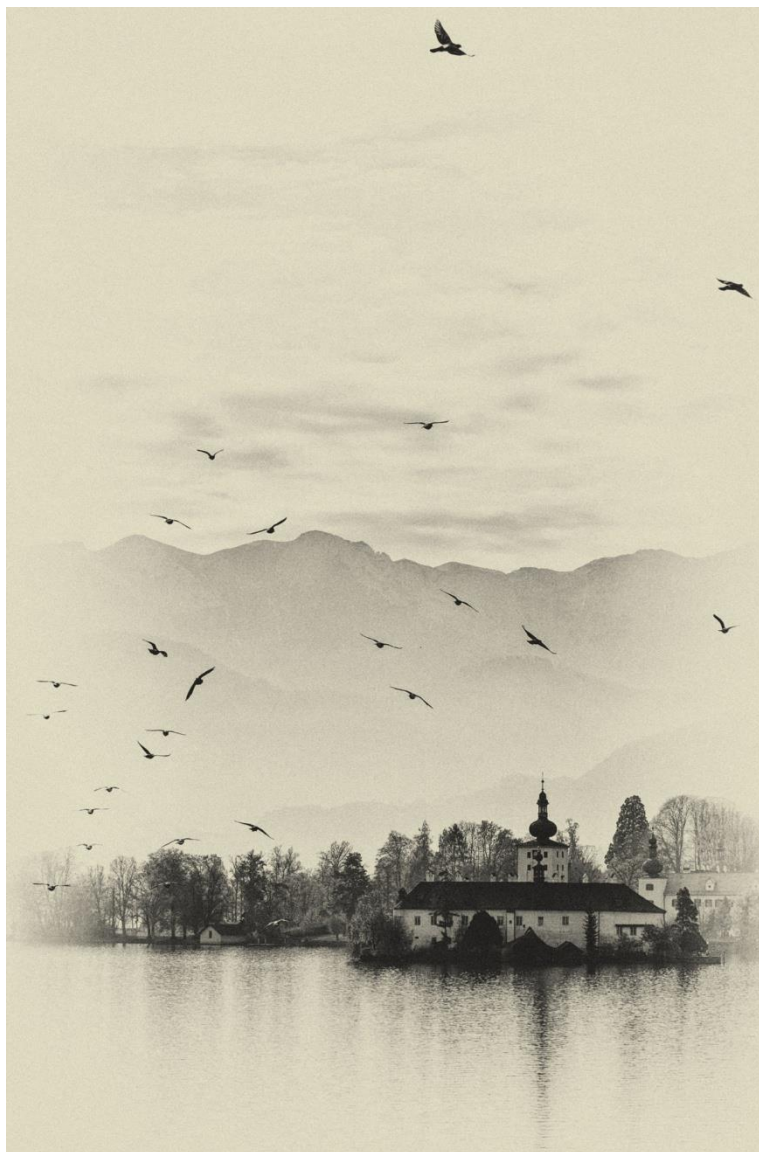
[3.] { keď si s labuťami zdieľala smäd }

23.01.2015

[2.] { na dotyk blízke }

04.12.2013

[1.] { prúdy myšlienok }

07.02.2012

copyright © 2020 miloslav bartos

facebook www.facebook.com/blogmiba

homepage dychajma.com

email newdawnfades@gmx.org

